

GŁOS POMORSKI

DODATKI TYGODNIOWE: „SPRAWY KOBIECE“, „ŚWIATEK MŁODZIEŻY“.

Pranumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 Zł., w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 Zł., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,76 Zł., wprost na pocztę lub u listowego kwartalnie 8,58 Zł., miesięcznie 2,86 Zł., dla W. M. Gdańska 2,50 Guld., Gd. — pod opaską w Polsce 4,20 Zł., do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (s wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shil., Stan Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratory nie mają prawa żądania medostarzonych numerów lub zwrotu pranumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam przed tekstem 90 gr., wśród tekstu 50 gr., za tekstem 40 groszy. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administr. nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, czwartek, dnia 11-go lutego 1926.

Telefon nr. 50, 51 i 66.

Stresemann deklamuje!

Niemiecki minister spraw zagranicznych zapomniał, że „w domu wisielca nie mówi się o powrozie“, — Cyniczne zapewnienia Niemiec o chęci obrony mniejszości, — Tyrol a Pomorze.

Grudziądz, 10 lutego 1926 r.

Ostry atak Mussoliniego wymierzony przeciwko Niemcom przyszedł w samą porę: w przededniu zgłoszenia Niemiec ich próby co do wstąpienia do Ligi Narodów i w czasie wielce podejrzanym, niemal już oficjalnym chociaż jeszcze ukrytym, niewinnie upozorowanych pertraktacji pomiędzy Berlinem a Wiedniem. Nadzieje Niemiec na rychłe, a mocne usadowienie się ich w tonie Rady L. N. i rozpoczęcie szerokiej akcji „pokojowej“ - odwetowej potknęły się o zgola nieprzewidzianą przeszkodę. Odradzający się w związku z pewnością aneksji Austrii kolosalny plan posunięcia się na południowy-wschód Europy, wyciągnięcia szpon, oplecenia intrygami Bałkanu i Bliskiego Wschodu, stary plan: Berlin—Bagdad — zaczął się znowu rozpraszać jak gorączkowe widziadło senne.

Stąd rzecz zrozumiała, iż w Berlinie zawrzało jak w ulu, a raczej jak w gnieździe os, że niemiecki świat polityczny podzielił się na dwie grupy: tych co w przystępie wściekłości teutońskiej, zapragnęli wyciągnąć ku Italii pleść zacisniętą, użyć sobie przez pobrzakiwante szabelki i tych, którzy w obawie dostania znowu w skórę woleli na razie (czas zemsty — marza — przyjdzie, najpierw trzeba zadomowić się w Radzie L. N., ostatecznie skaptować Anglię itd.), schować pazury i zrobić przyjemny wyraz twarzy do klepskiej gry („Eine gute Miene zum schlechten Spiel“).

W tych warunkach z wielkim zainteresowaniem oczekiwano na zapowiedzianą mowę min. spraw zagr. p. Stresemanna, który miał nieładnie kłopot, jak dogodzić obydwom obozom, no i jak też „dogodzić“ (w odwrotnym tego słowa znaczeniu) Mussoliniemu, „postawić się“ jaknajmocniej a zaryzykować jaknajmniej. P. Stresemann jest, jak na Niemca, wyjątkowo zrecznym, giętkim, prawie subtelnym dyplomata, umie lawirować pomiędzy rafami, padać jak kot zawsze na łapy, utrzymywać się w siadle kariery. Nikt też z polityków pruskich, lepiej od niego i w danym wypadku nie wywiązywałby się z trudnego zadania.

Na początku swej na onegdajszym posiedzeniu parlamentu niemieckiego, wygłoszonej mowy p. Stresemann zaczął od taktu, czyniąc aluzję, że Mussolini używał tonu wlecowego, czego przedstawiciel Niemiec naśladować nie chce, pragnąc sprawę traktować w sposób rzeczowy.

Zobaczymy, jak ta rzeczowość w mowie p. S. się ujawnia. Po omówieniu suchej strony formalnej przeszedł do argumentu, że istnieje nietylko międzynarodowe prawo, ale i międzynarodowa moralność. To powiedział przedstawiciel współczesnych tak haniebnie sprusaczonych Niemiec, z których rąk nie obeschła jeszcze krew wielu milionów niewinnie wymordowanych ludzi, Niemiec, które od dziesiątków lat wszelkie prawa międzynarodowe systematycznie łamią i depczą, a etyka swą zaczerpnęły nie z ewangelii, nie z dzieł swych poetów i myślicieli, lecz od Hottentotów, wedle której okradają innych — to dobro, a utracić (choćby rzecz skradzioną) — to zło.

P. Stresemann widać sądzi, że świat jest naiwny (skoro dopuszcza się Niemcy do L. N.), że uwierzy, byle go wytrwale okłamywać. Wierny tej zasadzie, odważył się deklamować nietylko o moralności, ale przeszedł w dalszym ciągu cynicznej mowy do zapewnienia, że „Niemcy pragną rzetelnie bronić praw mniejszości“. Ładnieby na obronie tej mniejszości wygrały, jak owczarnia pod czułą opieką wilka. Wiemy przecież — tylko zagranica i z naszej też winy o tem nie wie — że los mniejszości w „republikańskich“ Niemczech jest gorszy od ucisku za czasów cesarskich.

Inne momenty mowy p. S. mniej nas tu interesują, podkreślamy tylko jedno znamienne wyrażenie kieroownika polityki niemieckiej, który niezbyt zrecznie zaznacza, iż właśnie zatarg z Włochami powiększa zapał Niemiec dla L. N. Tym razem wierzymy, Niemcy pragną zyskać nowe dla swych intryg oparcie. Czy się jednak nieco nie spóźnili, to inna kwestja.

Na zakończenie warto podkreślić, że Niemcy przez

granicy polskiej, zaprzestaniu intryg, pogroźek i podziemnej akcji w kierunku Pomorza. A przecież Polski do Pomorza, a także Warmii itd. prawa są stokroć bardziej ugruntowane, niż Włoch do części Tyrolu. Jeszcze raz to przekonywa, że nie prawo, nie moralność, usta p. S. jeszcze raz zrzekają się uroczyste Tyrolu, na-

tomiał nic nie słyszeliśmy o ich zrzeczeniu się rewizji lecz tylko siła imponuje Berlinowi, który w stosunku do nas pozwala sobie na inny język i inne argumenty, niż wtedy, gdy chodzi o zdecydowane Włochy, wobec których poprzestaje na wprawdzie cynicznych, ale czczych, bezsilnych deklamacjach p. Stresemanna. S. M.

Polska musi zasiąść w Radzie L. N.

Domaga się tego Mała Ententa. — Berlin w obawie, iż za Polską wypowiadają się Włochy.

Praga, 9. 2. (PAT.) „Ceskie Slovo“ ostrzega przed oczekiwaniem jakichś sensacji od konferencji małej ententy, która jest jedną z szeregu regularnych narad. Jednym z najważniejszych punktów narad będą wypadki w Lidze Narodów.

Wobec wstąpienia Niemiec do Ligi, dziennik pisze: Wiadomem jest, że i inne państwa z kwalifikacjami takimi jak Niemcy domagają się członkostwa w Radzie.

Są to Polska i Hiszpanja. Możemy wprost powiedzieć, że kandydatura Polski jest dla nas sympatyczniejszą i sądzimy, że nasi działacze będą ją popierali.

Wiedeń, 9. 2. (PAT.) „N. Fr. Presse“ donosi z Berlina: W niemieckich kołach narodowych obawiają się, że Włochy będą głosować za przyjęciem Polski do Rady Ligi Narodów.

Dalsze echa mowy Mussoliniego.

PROTEST NIEMCÓW PRZECIWKO KLAMSTWOM NIEMIECKIM.

Rzym, 9. 2. (PAT. - Stefani.) Mussolini otrzymał następującą depeszę: Liczni Niemcy, mieszkający w Medjolanie protestują energicznie przeciwko oszczerczej kampanii ich współziomków przeciwko Włochom. Nieuzasadniona ta kampanja — głosi depesza — prowadzona jest przez grono ludzi, nie znających istotnych stosunków w okręgu górnej Adygi.

INWALIDZI POTEPIAJĄ AKCJE ANTYWŁOSKA.

Trydent, 9. 2. (PAT. - Stefani.) Komisja inwalidów wojennych byłej armii austriacko-węgierskiej w asyście dzielnicowej delegacji narodowego stowarzyszenia in-

walidów udała się do prefekta w celu przedstawienia mu rezolucji, przyjętej wczoraj w Bolzano przez wszystkich delegatów reprezentujących 2.000 inwalidów wojennych z górnego Trentino. W rezolucji tej inwalidzi zaznaczają, że uważają za bezpodstawną i niewczesną kampanję antywłoską, prowadzoną w okręgu górnej Adygi i dalej poza tym okresem. Kampanja ta — głosi rezolucja — szkodzi dobremu stosunkom, które powinny łączyć obydwą narody.

BERLIN W STRACHU.

Wiedeń, 9. 2. (PAT.) „N. Fr. Presse“ donosi z Berlina, że rząd niemiecki zapewnił w Rzymie rząd włoski, iż stol. zdala od propagandy antywłoskiej, uprawianej przez pewną część prasy niemieckiej.

Wiedeń o prowokacji bawarskiej.

Wiedeński „Der Morgen“ twierdzi na podstawie informacji z Insbrucku, że antywłoska akcja bojkotowa prowadzona jest przez prawicowców bawarskich rozmyślnie w celu sprowokowania rządu włoskiego do zbrojnego przekroczenia granicy koło Brenneru.

Zamieszki i powikłania międzynarodowe, któreby powstały w następstwie tego kroku rządu włoskiego, posłużyły za pretekst do ogłoszenia w Bawarii dyktatury, proklamowania ks. Rupprechta królem bawarskim i przyłączenia północnego Tyrolu do Bawarii.

Nota niemiecka do Ligi Narodów.

Wrocławie prośby Niemiec ma nastąpić w dniu dzisiejszym.

Berlin, 9. 2. (PAT.) Nota niemiecka do Ligi Narodów została wysłana jeszcze wczoraj nocnym pocłgiem. Treść jej ogłoszona będzie prawdopodobnie jutro przed południem, natychmiast po wrocławiu jej w sekretarjacie Ligi Narodów przez Aschama, niemieckiego konsula generalnego w Genewie.

W najbliższych dniach spodziewają się w Berlinie przybycia sir Erica Drumonda, który zamierza omówić z tutejszemi kołami rządowemi formalności, związane ze wstąpieniem Niemiec do Ligi Narodów oraz

sprawę obsadzenia przez Niemcy niektórych stanowisk w sekretarjacie Ligi.

Genewa, 9. 2. (PAT.) Generalny konsul niemiecki w Genewie zapowiedział wrocławie noty rządu Rzeszy w sprawie przyjęcia do Ligi Narodów na dzień 10 bm., wobec czego sekretarjat generalny Ligi zwołał posiedzenie Rady na dzień 12 bm. Na posiedzeniu tem ustalony zostanie termin nadzwyczajnego ogólnego zgromadzenia Ligi, które wypowie się w sprawie prośby niemieckiej.

Zadowolenie w Anglii

z powodu zgłoszenia się Niemiec do Ligi Narodów.

Prasa angielska wyraża żywe zadowolenie z powodu zapowiedzi formalnego zgłoszenia przez Niemcy prośby o przyjęcie ich do Ligi Narodów, w której to sprawie decyzja ma zapaść na dzisiejszym posiedzeniu gabinetu Rzeszy. Dzienniki przypominają, że wniosek rządu w sprawie przystąpienia Niemiec do Ligi uzyskał aprobatę komisji spraw zagranicznych Reichstagu w czwartek ub. tygodnia, a w dwa dni

potem przyjęły go poszczególne kraje związku. Zdaniem dzienników angielskich, nadzwyczajne Zgromadzenie Ligi, przyjęłoby wniosek Rady Ligi, o przyznanie Niemcom stałego miejsca w Radzie. Tym sposobem Niemcy wzięłyby udział w najbliższej sesji kwartalnej Rady Ligi, która odbędzie się w marcu br. już jako członek Rady. (Pat-

Minister Żeligowski prosi o dymisję.

Warszawa, 10. 2. (A. W.) Wczoraj późnym wieczorem zgłosił się do p. premiera minister spraw wojskowych gen. Żeligowski i zawiadomił, że dziś na posie-

deniu Rady Ministrów złoży prośbę o dymisję. Kwestja ta będzie przedmiotem obrad dzisiejszego posiedzenia Rady Ministrów.

Stan zdrowia ks. prymasa Dalbora.

Poznań, 9. 2. (PAT.) Dziś o godz. 9,30 rano wydano następujący komunikat o stanie zdrowia J. E. ks. kardynała prymasa Dalbora: Noc z 8 na 9 bm. przyniosła J. E. ks. kardynałowi prymasowi pewną ulgę. Pacjent przyjmuje pożywienie z większą łatwością.

Poznań, 9. 2. (PAT.) O godz. 22 wydano następujący

biuletyn o stanie zdrowia ks. kardynała prymasa Dalbora: W ogólnym stanie chorego stwierdza się pewną poprawę. Tętno serca 100, oddech równiejszy. Pozywienie przyjmuje J. E. już względnie w większych ilościach i z większą łatwością, jednakże trzeba uważać stan zdrowia dostojnego pacjenta za poważny.

Wczorajsze posiedzenie Sejmu.

Trzecie czytanie i przyjęcie projektu ustawy o pragmatyce nauczycielskiej.

Warszawa, 9. 2. Pat. Na dzisiejsze posiedzenie Sejmu, p. marszałek zawiadomił, że pos. Stanisław Kozicki (ZLN) zrzekł się mandatu z powodu mianowania go posłem Rzpłitej w Rzymie.

Izba przystąpiła do trzeciego czytania projektu ustawy o pragmatyce nauczycielskiej.

Posel Wojtowicz (Piast) motywuje poprawkę, by ustawę rozciągnąć także i na wizytatorów i instruktorów szkolnych oraz ich zastępców. Posel Chrućki (ukr.) poparł poprawkę, któraby uniemożliwiała przenoszenie nauczycieli narodowości nie polskiej w głąb etnograficznej Polski.

Posel Utta (zjedn. niem.) wypowiedział się za skreśleniem ustępu, postanawiającego, że od nauczyciela wymaga się władania poprawnym językiem polskim w słowie i piśmie.

Pos. Piotrowski (PPS) zapowiada, że klub jego będzie głosował za określeniem postanowienia o nieskazitelnym przeszłości, jako warunku mianowania nauczycieli, a dalej za skreśleniem postanowienia o zezwole-

niu władzy duchownej dla nauczycieli religii oraz o władaniu prawnym językiem polskim w mowie i piśmie, a wreszcie przeciwko nadaniu tytułu profesora nauczycielom szkoły średniej. Po wyczerpującej dyskusji przystąpiono do głosowania. Przy głosowaniu na poprawkę pos. Chrućkiego, by skreślić przepis, że może być mianowany nauczycielem tylko człowiek o nieskazitelnym przeszłości, przysługę stwierdziło jednogłośnie, że za poprawką stoi mniejszość. Wywołało to sprzeciw ze strony części Izby, wobec czego przewodniczący wicemarszałek Dębski zarządził przerwę.

Po przerwie przewodniczący oznajmił, że posel Dąbski (stron. Chłop.) zgłosił wniosek o reasumę powziętej ostatnio uchwały, zgodnie jednak z dotychczasową praktyką, wniosek ten nie może być głosowany na tem samym posiedzeniu. W dalszym ciągu posiedzenia przyjęto szereg poprawek m. i. uchwalono skreślenie w drugim czytaniu postanowienie, by nauczyciele o wykształceniu akademickim tytułować profesorami.

Całą ustawę przyjęto w trzecim czytaniu.

Echa zatargu między Austrią a Rosją.

Wiedeń, 9. 2. (PAT.) Urzędowo donoszą: Posel austriacki w Moskwie złożył w dn. 6 lutego wizytę zastępcy komisarza ludowego dla spraw zagranicznych Litwinowowi celem omówienia z nim nieporozumienia powstałego między Austrią a Rosją sowiecką z powodu uwolnienia przez sąd przysięgłych w Wiedniu dwóch białogwardystów, którzy planowali zamach

na tutejszego posła sowieckiego. Litwinow przyjął oświadczenie posła austriackiego do wiadomości wyrażając przekonanie, że władze austriackie przedsięwzięły odpowiednie kroki przeciwko tym osobom które planować będą jakąś akcję, zwróconą przeciwko Rosji sowieckiej.

Posel prof. Stefan Bryła.

Wchodzący obecnie do Sejmu na miejsce ustępującego posła St. Kozickiego, który został jak wiadomo posłem polskim przy Kwirynale, Prof. Stefan Bryła, urodzony w roku 1886 w Krakowie, ukończył Politechnikę Lwowską w r. 1908, uzyskał doktorat nauk technicznych w r. 1909, habilitował się tamże w r. 1910. Następnie odbywał studia na politechnice berlińskiej i paryskiej, w uniwersytecie londyńskim i w Ameryce, gdzie bawił dłuższy czas, zaznajamiając się z metodami inżynierskiej pracy amerykańskiej. Wrócił do Europy przez Ocean spokojny i Azję. Z tych czasów pochodzą jego wrażenia z podróży, zebrane następnie w kilku książkach podróżniczych, jak „Ameryka” i „Daleki Wschód”. Woina zastała go w Tyflisie, następnie przebywał w Kijowie, zajmując się prócz pracy zawodowej także społeczną. Był prezesem Związku Inżynierów i Techników Polskich na Rusi, wiceprezesem Zjazdu Techników w Rosji w r. 1917, wiceprezesem Związku Małopolan itd.

W r. 1918 wraca do kraju. W jesieni tegoż roku wstępuje do W. P., bierze udział w walkach o Lwów, otrzymuje Krzyż Walecznych. W r. 1919 zostaje Naczelnikiem Wydziału Mostowego w Ministerstwie Robót Publicznych. W r. 1920 wstępuje do armii ochotniczej gen. Hallera. W r. 1921 zostaje zwyczajnym profesorem Politechniki Lwowskiej. Napisał przeszło trzydzieści dzieł z zakresu inżynierji, jest redaktorem naczelnym „Podręcznika Inżynierskiego”, nad którym pracuje kilkadziesiąt profesorów obu politechnik polskich. Nadto wykonał znaczną ilość budowli inżynierskich.

Jeden z najwybitniejszych członków Ch. D., bierze w niej czynny udział od r. 1918. Od chwili stworzenia Rady Naczelnej i Zarządu Głównego jest ich członkiem. Obecnie jest nadto prezesem Zarządu Dzielnicego Ch. D. w Małopolsce Wschodniej, którą z dwu kół rozwinął w poważną i silną organizację.

Wchodzi do Sejmu profesor politechniki, inżynier, znawca spraw technicznych i ekonomicznych.

Agresywna Rosja i powściągliwa Japonia

Groźny konflikt między dyktatorem Mandżurji Czang-Tso-Linem a Rosją w sprawie kolej mandżurskiej zakończył się w najbardziej niebezpiecznym momencie dzięki ustępstwu chińskiego marszałka. Uniknięto w ten sposób konfliktu, który w razie wybuchu mógł przybrać bardzo niebezpieczne rozmiary, wiadomo bowiem, że za Czang-Tso-Linem stoi Japonia. Właśnie ustępliwość i wydatny wpływ Japonji wpłynęły na załagodzenie konfliktu; Czang - Tso - Lin nie chciał i nie mógł ryzykować zbrojnego sam na sam z Rosją.

Stanowisko Japonji było nawskroś pokojowe. Ambasador japoński w Moskwie oświadczył: „Jest rzeczą jasną, że interesy naszego kraju sprzeciwiają się mieszanemu się naszemu do sporu”. A minister spraw zagranicznych, baron Szidehara oświadczył w parlamencie w Tokio, że „pogłoski o agresywnych zamiarach Rosji w północnej Mandżurji uważa za nieuzasadnione”. Jesteśmy tedy dalecy od nowej wojny rosyjsko - japońskiej.

Japonia pożąda bogactw rozsianych w Chinach, pożąda bogactw a mało zaludnionych dolin południowej Mandżurji, a jednak musi się liczyć z sytuacją i powściągnąć swoje apetyty. Ważnym czynnikiem, stojącym jej na przeszkodzie, jest wrogi stosunek opinji chińskiej wobec Japonji. Wyrazem jego był zwycięski bojkot towarów japońskich w Chinach, który zmusił Japonję do wycofania się z bogatego, zdobyczego na Niemcach Szantungu, który dostarcza zboża, jedwabiu i węgla.

Sowiety liczą się z dążeniami Chin, przychodzą im z pomocą i tem się tłumaczy ich rosnący w Chinach wpływ. Japonia w razie konfliktu miałaby do czynienia nie z jednym, lecz z dwoma przeciwnikami. Japoński minister spraw zagranicznych, uzasadniając traktat, zawarty z Rosją, 20-go stycznia 1925 roku, wyraził się w ten sposób: „Pacyfikacja i zjednoczenie Chin jest niezwykle trudnym, jeszcze niezrealizowanym zadaniem. Twierdzenie jednak, że naród chiński nie potrafił się sam rzucić, byłoby niesłuszne. Nie należy dawać wiary pogłoskom, jakoby Chiny miały stać się państwem komunistycznym. Przeglądamy się bacznie, życzliwie i wyrozumiale wysiłkom, które przedsięwzięli Chińczycy w celu zreformowania swego kraju. Uwzględniamy szczególnie, wyjątkowe warunki, w których dokonują się ta praca”. Oto jest jasno wyrażony i sumiennie wykonany program japoński w stosunku do Chin.

Wreszcie sytuacja wewnętrzna Japonji nie pozwala jej na interwencję. W roku zeszłym dokonano tam wielkich reform: wprowadzono powszechne prawo głosowania, obalono przywileje izby wyższej. Wszyscy oczekują konsekwencji politycznych tych reform; nowe wybory są bliskie.

Powodem tego jest, że w obecnym parlamencie żadne z trzech stronnictw: demokratyczne, rządowe, konserwatywne, niema większości. Robotnik japoński dochodzi do głosu. Spis ludności 1-go października wykazuje 60 000 000 mieszkańców, a robotnicza ludność miast ustawicznie wzrasta.

Dlatego to Japonia okazała się powściągliwa w Chinach, a protegowany jej Czang - Tso - Lin ustąpił przed ultimatum rosyjskim.

KONFERENCJA ROZBROJENIOWA ODBĘDZIE SIĘ W KOPENHADZIE.

„Sozial Demokraten” dowiadyuje się z Londynu, że konferencja rozbrojeniowa odbędzie się w Kopenhadze, a to ze względu na konflikt, jaki miał miejsce między rządem szwajcarskim a Sowietami.

UROCYSTOŚCI POLSKO-FRANCUSKIE.

Jak donoszą z Paryża, w mieście Nevers, ojczyźnie Mariji Ludwiki Gonzagi, żony Władysława IV i Jana Kazimierza oraz Mariji Kazimiery, żony Sobieskiego, wmurowana została staraniem miejscowego Towarzystwa Krajowego i Stowarzyszenia France-Pologne w dawniejszym pałacu książęcym tablica pamiątkowa, zaznaczająca, iż pięćdziesięcioletnie wpływy tych dwóch księżniczek na politykę polską rozpoczęły, bez przykładu w dziejach, erę w historii dwóch narodów, które pozostały sobie wiernymi w nieszczęściu i powodzeniu.

Wobec dużego zjazdu w Nevers, uroczystość nabrala charakteru manifestacji politycznej francusko-polskiej.

Niemcy przeciwko państwu czeskiemu.

Walka o rozporządzenie językowe w Czechosłowacji.

Prasa niemiecka w Czechosłowacji pisze, że w dziedzinie językowej na całej linii zwyciężyła idea narodowa czeska. To też Niemcy czescy muszą podjąć walkę z pomocą wszelkich środków prawnych przeciwko tej polityce językowej państwa Czeskiego.

Dziennik niemiecki „Bohemia” w Pradze, wzywa wszystkie stronnictwa niemieckie, ażeby utworzyły jednolity front przeciwko Państwu Czeskiemu. Dziennik socjalistyczny niemiecki „Sozialdemokrat” nazywa owe rozporządzenie ukoronowaniem systemu czehizacyjnego. „Berliner Tageblatt” narzeka, że od tej chwili język czeski będzie miał dostęp do najmniejszych wsi niemieckich w Czechach.

Również Niemcy austriaccy i Niemcy Rzeszy występują bardzo ostro przeciwko rozporządzeniom językowym państwa Czechosłowackiego.

Wiedeńska „Neue Freie Presse” nazywa to rozporządzenie zwycięstwem dr. Kramarza. W tym wypadku dr. Kramarz jest dla wiedeńskiej „Neue Freie Presse” symbolem czeskiego szowinizmu, który dąży do zzechizowania Niemców. Według wiedeńskiej „Neue Freie Presse” mniejszościom narodowym w Czechosłowacji nie pozostają żadne prawa językowe. Język czeski natomiast otrzymał nadzwyczajnie silne stanowisko.

Z ŻYCIA POLAKÓW W AMERYCE.

— Rocznicę przybycia Tadeusza Kosciuszki do Ameryki obchodzić będzie w najbliższym czasie społeczeństwo polskie w Ameryce. Przygotowują się już do tego związku i organizacje polskie w Ameryce. Termin uroczystości nie jest jeszcze ustalony. W obchodzie wezmą także udział Amerykanie.

— Port Pułaskiego w Ameryce pamiątką narodową. Amerykański posel Edward, ze stanu Georgia, wniósł ostatnio do kongresu bil, na mocy którego kongres zobowiązałby rząd do wykupna i utrzymania Fortu Pułaskiego i parku, położonego w pobliżu Savannah, w powiecie Chattan Georgia, jako narodowego, wojskowego parku, ku pamięci wielkiego generała-Polaka z czasów wojny rewolucyjnej, który padł w obronie tegoż dnia 9 października 1778 roku.

— Umarł wybitny działacz, architekt Władysław Zawadzki z Bułłalo. Zmarły był członkiem Związku Nar. Pol., powszechnie cenionym architektem i wielkim patriotą wśród naszej Polonji w Stanach Zjednoczonych.

REPUBLIKA KIRGISKA.

Moskiewskie prezydium Centralnej Egzekutywy postanowiło na prośbę ludności kirgiskiej stworzyć z obszaru, zamieszkiwanego przez kirgisów, republikę sowiecką, która ma wejść w skład Związku Republik Sowietkich. Obszar kirgiski, który od roku 1920 posiada autonomię, stanie się republiką pierwszego rzędu, jak Ukraina, Białoruś, Kaukaz itd. Obszar ten obejmuje część rosyjskiego Turkiestanu od jeziora Kaspijskiego do granicy chińsko-turkiestańskiej.

ZNOWU SKRYTOBÓJCZY NIEMIECCY.

W Strassburgu w restauracji „Palatina” dwaj nieznanego nazwiska nacjonalisci niemieccy zastrzelili dwu braci Brunnerów, przywódców ruchu separatystycznego w Nadrenji.

Morderców aresztowano.

RADJO W SEJMIE CZECHOSŁOWACKIM.

Praga, 9. 2. (PAT.) Sejm praski przeprowadza próby z radioaparataimi, zapomocą których wszystkie przemówienia będą słyszane w łoży dyplomatycznej i w kularach. Posłowie w przyszłości będą zwolniani na salę głosem a nie dzwoniem, jak dotychczas.

60 STOPNI MROZU W SZWECJI.

W całej Szwecji północnej panują od kilku dni niebywałe mrozy. Miejscami termometr wskazuje 60 stopni Celsjusza niżej zera.

POWÓDŹ W ANGLJI.

Prawie wszystkie rzeki w Anglji ogromnie weszbrały. Wylewy zniszczyły dziesiątki tysięcy hektarów ziemi.

Spustoszenia są szczególnie wielkie w okręgach na północ od Londynu i w hrabstwie Leicester, gdzie od lat 20 nie było tak silnych wylewów rzek. Szereg miejscowości zostało odciętych od reszty kraju, przyczem cała ludność z parterowych mieszkań musiała szukać schronienia na wyższych piętrach.

Z różnych stron.

— Do Brukseli przybył znany powieściopisarz polski dr. Mieczysław Jarostawski skąd wyjeżdża on do Constancy a dalej do Konstantynopola, który ma być pierwszym etapem w jego podróży na wschód.

— Stronnictwa opozycyjne w Czechosłowacji zamierzają w senacie ponownie zażądać niezwłocznego zwołania parlamentu.

— Dzienniki holenderskie wydały specjalne jubileuszowe numery z powodu srebrnego wesela w rodzinie królewskiej.

— „Daily Mail” podaje z Teheranu, że rząd sowiecki usiłuje za pomocą presji, uzyskać koncesję na połow ryb na Morzu Kaspijskim, wzbrotli przywozu do Rosji wszystkich towarów perskich z wyjątkiem bawełny.

— Lotnik hiszpański Franco wyleci z Rio de Janeiro w dalszą podróż we wtorek i tegoż dnia wylądować w Montevideo, gdzie spędzi noc, a nazajutrz odleci do Buenos-Aires.

Burzliwe demonstracje bezrobotnych w Kaliszu.

Agitacja kierowali żydzi i komuniści. — Magistrat zdemolowany. — Prezydent miasta ranny. — Wojsko oczyszczało ulice bez strat.

Kalisz, 10. II. (A.W.) We wtorek o godz. 10 przedpołudniem, tłum bezrobotnych wysłał do prezydenta miasta Kalisza delegację w sprawie obniżenia skali pracy dla bezrobotnych, zajętych przy inwestycjach miejskich. Podburzony przez agitatorów tłum wtargnął do magistratu i zaczął demolować budynek. Prezydent miasta Szarras uderzony kamieniem upadł ranny.

Wzwany oddział konnej policji w sile 6 policjantów został przez tłum rozpedzony. Po wdarciu się do pobliskich koszar komendy oddziału policji tłum zwrócił się na więzienie.

Wzwane w międzyczasie wojsko w sile czterech kompanji 28 p. p. oczyszczało ulice bez strat. W rezultacie rannych jest około 30 osób, w tym kilku posterunkowych, prezydent miasta i osoby prywatne. Z pośród manifestantów aresztowano 34 osób.

Nadzwyczajna narada w Rządzie.

Warszawa, 10. II. (A.W.) W związku z wczorajszymi tragicznymi wypadkami w Kaliszu, odbyła się późnym wieczorem konferencja w ministerstwie spraw wewn. z udziałem ministra Raczkiewicza. Wydano szereg doniosłych zarządzeń.

Do Kalisza wyjechał z ramienia głównego komendanta policji p. Wardecki. Dziś udaje się także specjalna komisja śledcza, złożona z przedstawicieli ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i prokuratury.

Dodać należy, iż z powodu uszkodzeń komunikacji telefonicznej w Kaliszu — ministerstwo zawiadomione zostało o wypadku dopiero wieczorem.

Włochy bojkotują dzienniki niemieckie.

Mediolan, 9. 2. Właściciele 36 hoteli w Mediolanie na znak protestu postanowili bojkotować dzienniki niemieckie i w swych hotelach wcale ich nie trzymać.

Nowe wybory w Anglii?

Sprawa węgla i cel może wywołać rozłam w partji rządzącej.

Londyn, 9. 2. (PAT.) „Daily Herald“ przypuszcza, że rozłamu w łonie konserwatystów. W związku z tem sprawa węglowa oraz kwestja cel może doprowadzić do dziennik przewiduje możliwość nowych wyborów.

Sejmik oświatowy T. C. L. w Poznaniu.

Imponujący przebieg Sejmiku. — Udział znakomitych gości. — Wzruszające przemówienia przedstawicieli Czechosłowacji. — Obrady i zamknięcie.

Poznań, 10 lutego (tel. wł.)

Wczorajszy sejmik oświatowy Towarzystwa Czytelní Ludowej, miał niezwykle wspaniałą i imponujący przebieg.

Po uroczystej mszy św. w kościele św. Marcina — otworzył sejmik w sali biblioteki uniwersyteckiej, prof. Tadeusz Grabowski, dłuższym przemówieniem.

Na propozycję ks. dyr. Ludwiczaka, przewodniczącym Sejmiku obrano dyr. Stemlera, kierownika Macierzy Szkolnej, zasłużonego towarzystwa oświatowego w b. Kongresówce. Sekretarzem p. Polewiński.

Sprawozdanie z działalności T. C. L. odczytał ks. dyr. Ludwiczak, stwierdzając równocześnie, że pomimo zmniejszenia się liczby bibliotek, praca oświatowa T. C. L. zupełnie nie cofnęła się, lecz pogłębiła i poszła w kierunku organizacyjnym.

P. Czesław Kędziński, znany w Poznańskim literat., wygłosił referat p. t.: „Biblioteka jako uzupełnienie Szkoły Ludowej“.

P. dr. Rymarkiewiczówna (kierowniczka wielkiej biblioteki Kraszewskiego w Poznaniu) wygłosiła referat pt. „Jakiemi środkami utrzymać biblioteki miejskie“.

Sprawę nowych ustaw referował ks. prob. Grzanda. Wzruszającym był moment przemówienia dwóch przedstawicieli Czechosłowacji, prof. Hanusza i konsula czechosłowackiego w Poznaniu, Klosa, który wygłosił dłuższe, bardzo silne a porywające przemówienie, za-

znaczając w niem, że Polska i Czechosłowacja znajdują się w pracy oświatowej w jednej sytuacji, i muszą jak najspieszniej zatrzeć bliźny niewoli, przygotowując równocześnie społeczeństwo do nowych warunków państwowych. Przemówienie powyższe wywołało na sali szalony entuzjazm.

Ustępującemu zarządowi udzielono pokwitowania, poczem wybrano pięciu nowych członków Rady Głównej. W dyskusji poruszono sprawę uniwersytetu ludowego w Zagórze na Kaszubach oraz projekt utworzenia trzeciego uniwersytetu ludowego T. C. L.

Zamknięcia Sejmiku dokonał dyr. Stemler, który zachęcił zebranych do pracy oświatowej zaznaczając jednakże, że praca oświatowa, może tylko wtedy wydać owoce jeśli jest pełna entuzjazmu, zapału i poświęcenia.

Na zjazd przybyło bardzo dużo delegatów T. C. L. z wszystkich dzielnic b. zaborn pruskiego. Oprócz tych, było obecnych bardzo dużo gości m. in. woj. Bniński, prez. Ratajski, kurator poznański Chrzanowski, gen. Sosnkowski, dyr. Stemler, konsul Czechosłowacji w Poznaniu p. Klos i wielu innych. Z Grudziądza był ks. dziekan Dembek. Wojewoda Wachowiak i star. Wybicki, nsprawiedliwili swą nieobecność telegramami.

Sejmik wywołał na wszystkich głębokie wrażenie i był widocznym dowodem owocnej działalności oświatowej T. C. L.

O naprawę gospodarczą państwa.

W tych dniach odbył się w Warszawie walny zjazd Zjednoczenia Polskich Stowarzyszeń, który uchwalił następujące rezolucje:

Zjazd stwierdza, że wszystkie niedomagania wewnętrzne Polski pochodzą z ustroju będącego naśladowaniem form kapitalistycznych obok ustaw i urządzeń, wprowadzających w

NAPISAŁ A.

2)

Ks. Stanisław Staszic.

Rozgłos tej książki był bardzo wielki. Wielka też jest jego zasługa. Uwagami zawartymi w tej książce przysposobił Staszic umysły rodaków do tej pracy, którą wkrótce podjąć miał Sejm wielki czyli czteroletni, uwieczniony ustawą o Konstytucji 3 maja. W czasie trwania tego Sejmu ogłasza Staszic drugą swoją pracę „Przestrogi dla Polski“. Jest to żarliwy, a bolesny, przejmujący manifest, wypowiedziany z mocą przedtem nieznaną. Z grozą wstrząsającą — i obawą nientajoną: Mocarnymi, płomiennymi, a cierpkimi słowami budzi on uśpione sumienie obywatelskie, wykazuje beztrosko przyczyny upadku Polski i podaje zbawienne rady, jak ratować w bycie politycznym zagrożoną Ojczyznę.

Oba te dzieła zawierają tyle mądrości politycznej, że dziś jeszcze nie utraciły wartości. Mnóstwo znajdujemy w nich przykazania, rad, uwag, przestrogi, rozważań, które stosują się i na obecne czasy. że dziś jeszcze mogą być wskaźnikiem dla nas. Bo też dziwnie podobne jest położenie dzisiejsze Rzeczypospolitej naszej z tym opłakany jej stanem przy końcu 18 wieku. Z rozpoczyna widzi Staszic ogólny upadek moralności, i to przede wszystkim wśród tych warstw, które powinny być świecznikami społeczeństwa, wśród możnych panów i szlachty. Jedyne wzgląd na dobro osobiste, oto zasadnicza cecha przodujących klas społeczeństwa, a z niej wypływają wszystkie grzechy — przeciw Matce Ojczyźnie.

A więc nieposkromiona pycha magnatów, chciwość i zachłanność w nabywaniu bogactw środkami nieprawymi, ubieganie się szlachty o zaszczyty, a ta tylko myśl, by donośny (intryny) urząd przyniósł jednostkom korzyści materialne bez

względem na dobro państwa, nieposłuszeństwo prawom i to znowu ze strony tych, którzy do przestrzegania praworządności w Państwie przedewszystkiem byli obowiązani, — niewyrozumiałość jednych klas wobec drugich — niezgoda wewnętrzna — walki stronnictw — roztrwonienie grosza publicznego w nieuczciwy sposób. Oto charakterystyczne objawy w Polsce przedrozbiorowej, w niezwykle dosadnych barwach odmalowane przez jednego z jej najlepszych synów.

Jak liczne podobieństwa możnaby przytoczyć z chwili obecnej. Poważni badacze życia społecznego, stwierdzają i dzisiaj coraz większy zanik moralności publicznej. Dzienniki niemal codziennie przynoszą wprost zatrważające szczegóły o nieposzanowaniu autorytetu Państwa, o niebывалych objawach gwałtów i samowoli jednostek, o zbrodniach, kradzieżach itp.

Wynikiem tego upadku moralnego jest ogólne przegębienie społeczeństwa, wyradzająca się nieraz w rozpacz, nie widząca już środków ratunku dla skolatanego nawy Państwa. Ale ten ratunek jest możliwy, podaje zaś go Staszic, żądając, by społeczeństwo przeobraziło się wewnętrznie, by wyzbyło się swych wad i zdrożności. by miejsce występku i zbrodni zajęły cnoty obywatelskie. Wzruszającymi do głębi duszy słowami kończy Staszic nietylko do serc współczesnych, ale do dusz dzisiejszego pokolenia. Żąda podporządkowania swych własnych interesów dobru państwa, wyzbycia się tych jawnych występku i zbrodni, powrotu do dawnych cnót obywatelskich, tak podziwianych i uwielbianych do ratowania zagrożonej Ojczyzny: „Jest to epoka (tak mówi Staszic), gdzie Polska powinna podpaść zupełnej odmianie“. „Kto wolności ofiar czynić wzbrania się, ten niegodnym wolności darów staje się“. Słowa zwrócone do Panów w „Przestrogiach“, dadzą się dziś zastosować do przeważnej części narodu: „Czas, abyście wrócili prawu dziełności“. — Starajcie się, nie mogąc już nadać duszy tym, któ-

życie sprzeczną z kapitalizmem doktrynę socjalistyczną.

Wobec tego zjazd wzywa społeczeństwo do otrząśnięcia się z naleciałości socjalizujących, do gruntownego ujęcia realnego życia, którego rozwój bez kapitału jest niemożliwy, do wytworzenia kapitału narodowego za pomocą stosowania w gospodarce wytwórczej zasad racjonalnych.

Konieczna jest reforma ustawodawstwa, które dziś staje się źródłem wybujałej i niezdrowej walki klas, stwarzając rozstrój życia zbiorowego.

Naprawa gospodarcza możliwa jest jedynie w drodze zmniejszenia zarówno wydatków państwowych jak i osobistych, przyczem oszczędności winny być rozkładane sprawiedliwie, a wytwórczość natomiast winna być zwiększona przy zmniejszeniu wydatków administracji i przez organizację pracy.

Najdonioślejszym i najogólniejszym zadaniem w chwili obecnej jest naprawa ustroju państwowego przez zapewnienie ciałom nstawodawczym trwałej i odpowiedzialnej większości. Da się to skutecznie przez wprowadzenie innej ordynacji wyborczej i przy wydatnem zmniejszeniu liczby posłów i senatorów, jakoteż przez wymaganie od nich należytego poziomu moralnego i umysłowego.

Władza rządu winna być wzmocniona, a powaga Prezydenta Rzplitej podniesiona.

O węza biblijnego.

(Korespondencja własna).

Amsterdam, w lutym 1926 r.

Holandya ma obecnie swój mały proces tylko w zmniejszonej postaci. Tym razem chodzi o węza kusciela.

Proboszcz jednego z kościołów kalwińskich w stolicy, dr. Gelkerken, w jednym z kazań oświadczył, że opowiadanie biblijne o Adamie i Ewie nie powinno być rozumiane dosłownie, jeno alegorycznie i że w szczególności węza biblijny — to tylko personifikacja grzechu. Nikt z wiernych nie czuł się dotknięty takim komentowaniem tekstu Pisma św. Znalazł się jednak parafjanin, który napisał do Synodu list z prośbą o usunięcie bezbożnego pastora.

Synod zgodził się z prawowitym parafjaninem i popęcił herezję dra Gelkerkena. Zażądał od niego oświadczenia na piśmie, że uważa węza biblijnego za prawdziwego, a drzewa rajske za prawdziwe drzewa, Dr. Gelkerken zaprotestował i odmówił.

Opinia publiczna z zainteresowaniem oczekuje rozstrzygnięcia tego sporu; w każdym razie w Synodzie już przygotowano wniosek o usunięcie dra Gelkerkena z probostwa.

W prasie liberalnej holenderskiej sprawa jest traktowana dość lekko. Przeciwnie zaś prasa klerykalna traktuje sprawę bardzo poważnie.

Należy zwrócić uwagę, że życie społeczne i polityczne Holandji jest pod dużym wpływem klerykalizmu kalwińskiego. Przeszło połowa członków izby holenderskiej należy do ugrupowań klerykalnych. Z sednami partji politycznych w Holandji cztery mają wyraźnie klerykalny charakter. Niedawno np. izba holenderska odrzuciła kredyty w sumie miliona guldenów na organizację Olimpiady w Amstrdamie. Odrzucenie to było spowodowane przez to, że katolicy nie chcieli zakładać wypożyczalni niedzielnego przez zawody gimnastyczne, a kalwińscy obawali się, ukazania się kobiet w strojach sportowych. Niedawno też b. premier przywódca partji kalwińskiej p. Kuiper nie pozwolił swej córce na udział w balu dworskim, aby nie ukazywała się w sukni dekolowanej.

TRAGICZNA ŚMIERĆ KSIĘŻNICZKI

Tragiczną śmierć znalazła w Moskwie księżniczka Oboleńska. W czasie rewolucji październikowej w 1917 roku księżniczka, wówczas 15-letnia, została bez środków do życia na ulicach Moskwy, a jej guwernantka uciekła zagranicę. Dziewczyna, spowodowana nędzą, nawiązała stosunek z pewnym robotnikiem kolejowym, potem staczała się coraz niżej — Dnia 6 bm. znaleziono jej zwłoki w śniegu. Liczyła ona 24 lat. Mordercą jej jest pewien dozorca domu, którego natychmiast aresztowano.

rzy się z wami postarzel, abyście tej duszy nie kazili w młodości. W szeregu cennych i trafnych wskazówek w sprawie wychowania młodego pokolenia, mówi Staszic tak: „Polacy, to naród próżniaczy, mienawidzący pracy, stąd wychowanie powinno wpaść w serca, zasadę, że „pierwszym obowiązkiem człowieka jest pracować, że tylko przez pracę staje się obywatelem użytecznym, że w każdym stanie próżnowania czyni człowieka szkodliwym i sobie samemu i innym“. Warto, aby się nad tem zastanowili ci z pośród rodziców i nauczycieli (a jest ich nie mało), którzy patrzą przez palce na próżniactwo i swawolę swoich dzieci i wychowawców. Jasny umysł Staszica umiał trzeźwo ocenić warunki w każdej dziedzinie — dla tego niezwykle trafne uwagi jego odnoszą się do najróżniejszych zagadnień:

I tak dbając o rozwój bogactwa narodowego, woła: Polacy, zmiłujcie się nad losem waszym. Jesteśmy z narodów wszystkich najubożsi, czemu z wszystkich najrozrzutniej żyjemy? W Polsce więcej wydajemy, aniżeli nam się rodzi. Corocznie około 10 milionów więcej rzeczy używamy, aniżeli dochodu mamy. Polska oszczędna i dobrze zagospodarowana, będzie miała przyjaćiół, i to przyjaćiół wiernych — zaś Polska rozrzutna, gospodarczo zrujnowana, będzie miała opiekunów i to obłudnych. Kupiec nasz, zagranicznymi, cudzemi towarami zbytku i wygod handlując, nasi obywatele i obywatelki, do obcych krajów wyjeżdżając, każdy Polak wyprawdzeniem z kraju pieniędzy niezmiernie pieniądz obniży i ciężar podatków zwiększy!

Cierpkie, ale niestety prawdziwe są uwagi Staszica o Polakach: W Polsce pleć niewieścia, nad wszelkie narody w guście strojów celuje: „Piękne damy (tak woła) jeszcze sposób do ratowania Polski macie! Tylko przez oszczędność stanie się Rzeczpospolita bogatsza. Tóż uboga Ojczyzna niszczy się, gdy was w jedwabie, drogim kamieniu, srebro i złoto stroi. Tylko sukno i płótno ma swoje własne: Przez młotność tak nieszczęśliwego kraju — z tych sobie stroje stwórzcie“. (C. d. n.)

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Gospodarka leśna na Pomorzu.

Grudziądz, 10 lutego.

W zakresie ochrony lasów prywatnych naczelnym zadaniem Oddziału Ochrony lasów prywatnych było przeprowadzenie lustracji lasów celem zbadania ich stanu i obznajomienia się z ich gospodarką leśną, aby dać właścicielom na przyszłość wskazówki co do usunięcia zauważonych braków.

Począwszy od roku 1923 oddziały ochrony lasów w składzie 1 inspektora i 2 podkomisarzy zlustrował z pomiędzy 90 990 ha ogólnego katastralnego obszaru lasów prywatnych 62 440 ha. Lasy od 50 ha i wyżej zostały wszystkie zbadane. Stan lasów według protokołów lustracyjnych urzędników ochrony lasów na ogół jest dość dobry, dewastacje zauważono bowiem tylko w 109 wypadkach. Dotyczące lasy zamknięto do czasu przedłożenia planów gospodarczych. Zauważono, że w żadnym majątku nie było leśnego planu gospodarczego, odpowiadającego warunkom ustawy z 14 sierpnia 1876 r. i rozporządzenia wykonawczego z 21 czerwca 1877 roku, któryby określał roczny etat według masy i powierzchni, zabezpieczając trwałość gospodarstwa leśnego i uniemożliwiając dewaluację. Dzięki energicznej działalności Pom. Izby Rolniczej wymagane plany zostały w większej części przez nią wykonane tak, że dziś jest sporządzonych 69 planów gospodarczych o powierzchni 36,803,78 ha.

Od właścicieli małej własności nie wymaga się sporządzenia tak szczegółowych planów, lecz tylko krótkich opisów ich lasów. Do obecnego czasu zostało sporządzonych 25 opisów na powierzchni 216,78 ha.

Na wyreby bez planów na 725,09 ha. zezwolono w 222 wypadkach, w tem majątek Bolumin 364,11 ha. sówkowych.

Urzednicy ochrony lasów zmuszeni byli z powodu ustawy o daninie lasowej sporządzić wymiar daniny na gruncie. Danina została określona w 168 majątkach na powierzchni 56,880 ha. i wynosi ogółem 127,200 m³.

Chcąc przyjąć z pomocą biedniejszym właścicielom celem dostarczenia im dobrych i tanich sadzonek na zalesienie leśnych zrubów, oddziały ochrony lasów założyły 3 leśne szkółki: w powiecie brodnickim w państ. nadleśnictwie Lidzbark 0,5 ha., w powiecie świeckim w państ. nadleśnictwie Sarnia Góra 0,5 ha., w miejskim leśie Wejherowo 0,5 ha. Szkółki te założone w 1925 roku na wiosnę, na małych obszarach wydadzą na wiosnę 1926 r. 600 000 sztuk sadzonek, a rozszerzone zostały jesienią 1925 roku, wyprodukują na wiosnę 1927 większą ilość sadzonek.

Oddział ochrony lasów zwrócił uwagę na konieczność zalesienia nieużytków, a głównie lotnych piaszków; w tym celu w 1925 roku po zbadaniu tych nieużytków, których na Pomorzu okazało się 1961,25 ha. Przedstawiono plan zalesienia Ministerstwu Roln. i Dóbr Państwowych, prosząc o środki dla założenia szkółek wilkowyńskich i innych gatunków drzew: sosny, brzozy, akacji t. zn. gatunków odpowiednich na piaski. W pierwszym rzędzie idą powiaty: chojnicki i kościerski, gdzie się ma założyć szkółki. W tym też celu Województwo w 1925 roku delegowało jednego komisarza na kurs wiklinarski do Puław, prowadzi się też spieszniejszą korespondencję z Ministerstwem i miejscowymi władzami.

W sprawie zmiany lasów na grunty rolne. Oddział Ochrony Lasów dał pozwolenie na takie zmiany ostrożnie, z powodu niskiego procentu zalesienia na Pomorzu, wynoszącego 23 procent. Zezwolono na zmianę 69,87 ha. w 25 wypadkach.

Rekursów w powyższej sprawie wpłynęło do władz centralnych 25. Rekursów przeciw orzeczeniom w sprawie zatwierdzeń planów gospodarczych było 2. Ta mała ilość tłumaczy się tem, że Oddział Ochrony Lasów informuje Izbę Rolniczą a względnie właścicieli przed zestawieniem planu, jaki może być dozwolony etat leśny, przez co sporządzający plany unikają kosztów ponownego badania, przy zmianie planu, poczem sporządzany plan zostaje przedłożony do zatwierdzenia.

Zasadniczą wadą gospodarki leśnej na Pomorzu jest, że zreby — wskutek braku fachowców — odnawia się, sadząc sosne, prze co powstają czyste drzewostany sosnowe, jakkolwiek część gleby nadaje się pod uprawę dęba, buka, a nawet na lepszych glebach mogą być produkowane w pomniejszonym stopniu sosny, dąb i buk. Potworzone w ten sposób czyste drzewostany sosnowe, z natury rzeczy ulegają łatwo inwazjom owadów i grzybków. W roku 1924 napadła sówka chojnowka czyste drzewostany sosnowe, zniszczyła 2493,48 ha w 14 majątkach. W roku 1925 pojawił się straszny szkodnik motyl mniszka, której gąsienica zniszczyła cprawda tylko 37 ha. ale to dlatego tak mała, że na Pomorzu drzewostanów świerkowych prawie niema. Towarzyszyła jej barczatka (inny szkodnik), wyniki zobaczymy na wiosnę 1927 r. Gąsienice ich bowiem zginęły masowo w czerwcu ub. r. Drzewostany zniszczone muszą być bezwzględnie wyrabane i usmięte z lasu na ochronę przed zarazą rażonych drzewostanów.

Oddział Ochrony Lasów daje wskazówki, rady i sposoby zwalczania szkodników środkami zapobiegawczymi przez tworzenie lasów mieszanych, jako najwięcej odpornych przeciw wszelkim kłeskom elementarnym.

Obszar lasów prywatnych 90,990 ha. Przelustrowano dotychczas 62,440 ha.

Planów gospodarczych w majątkach od 1,50 ha 25 na obszarze 216,78 ha. Planów gospodarczych w majątkach ponad 50 ha. 69 na obsz. 36 803,73 ha.

Z zebrania pomorskich hurtowników tytoniowych

Grudziądz, dnia 10 lutego.

Dnia 6 bm. z inicjatywy Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu odbyło się zebranie hurtowników tytoniowych z Pomorza wspólnie z przedstawicielami detalistów z Torunia. Zebranie zostało zwołane celem omówienia zabezpieczenia interesów koncesjonariuszy tytoniowych przy ewentualnym wydzierżawieniu Monopoli oraz celem omówienia postulatów na Zjazd, który odbędzie się dnia 21. lutego br. w Warszawie. Zebra-

nie omówiło jakość wyrobów tytoniowych, ukrócenie sznurku, braki w magazynach tytoniowych, sprzedaż gatunków zagranicznych, zmniejszenie rabatów itp. Zebrani wybrali na Zjazd w Warszawie jako delegatów z Pomorza: p. Szwieca z Torunia, Kosznika ze Starogardu i dr. Rzepeckiego. Na zebraniu byli obecni hurtownicy z Grudziądza, Torunia, Inowrocławia, Chojnic, Wejherowa, Nowogomiasta, Działdowa, Starogardu i Lubawy, a przewodniczył p. Wawrzyniak.

Łódzcy przemysłowcy żądają ułatwień eksportu do Rosji.

Wezorem odwiedzili min. Osieckiego przedstawiciele łódzkiego przemysłu: Emil Landsberg (fabryka Poznańskiego) i p. M. Ettingon. Domagali się od rządu różnych

ułatwień dla przemysłu łódzkiego, które umożliwiłyby eksport do Rosji. P. Osiecki przyrzekł życzeniom za doświadczeń.

Zagran. polscy kapitaliści chcą udzielić pożyczkę Bankowi Polskiemu.

Kilka grup obcych kapitalistów, zaangażowanych w polskich fabrykach i kopalniach swoim kapitałem, zwróciło się do rządu z propozycją pokrycia nowej emisji akcji Banku Polskiego pod gwarancją, że całkowity wpływ z emisji zużytkowany będzie na powiększenie środków obiegowych w kraju, oraz na udzielenie większego kredytu dla handlu i przemysłu. Powyższy projekt

jest popierany przez większe polskie przedsiębiorstwa, które również przyrzekają wesprzeć nową emisję akcji, pod gwarancją znacznego powiększenia kredytu. Podobna nowa emisja akcji przyniosłaby Bankowi 25—30 milionów dolarów w gotówce, co dałoby możliwość emitowania banknotów w złotych na nową sumę 500—600 milj. złotych.

Łodzi grozi strajk kupców.

W centralnym Stow. Kupców Miasta Łodzi odbyła się walska konferencja, na której omawiano szyskany władz skarbowych w stosunku do kupiectwa. Zebrani gorąco protestowali przeciwko masowym opieczętowaniom towarów przez władze skarbowe,

jako zabezpieczenie należności. W traktacie dyskusji poruszona została w dosadny sposób sprawa urzędzema kilkudniowego demonstracyjnego strajku kupców. W rezultacie dyskusji wezwano kupiectwo do przeprowadzenia racjonalnych kalkulacji.

Strajk garbarzy.

Dzięki nie sprzyjającej konunkturze dla przemysłu garbarskiego wobec zmniejszonej siły kupeckiej ludności, a co zatem idzie i zapotrzebowania oraz przyznawania wielkich kontyngentów przywozowych na zagraniczne skóry gotowe, krajowe fabryki musiały częściowo zupełnie wstrzymać prace, częściowo zaś zmniejszyć ilość dni roboczych, a nawet przeprowadzić redukcję robotników. To zmniejszenie ilości robotników nie wywołało dotąd żadnej akcji ze strony robotników. Dopiero gdy

jedna z najpoważniejszych garbarni w kraju — Garbarnia B-ci Pfeifer w Warszawie wypowiedziała pracę 50 robotnikom, pozostali porzucili w dniu 27 stycznia rb. pracę, żądając cofnięcia wypowiedzenia i przyjęcia tych robotników. Strajk ma przebieg spokojny i trwa do dzisiaj narażając garbarnię na olbrzymie straty, związane z możliwym psuciem się skór znajdujących się w przerobie. Gaz. W. Por.

Kontyngent na pomarańcze i mandarynki z Włoch.

Na rok bieżący Komitet Ekonomiczny zezwolił na przywóz 75 000 kwintali (750 wagonów) pomarańczy i mandarynek z Włoch. Kontyngent ten został przyznany Włochom w drodze kompensaty za kupno 500 000 ton węgla górnośląskiego. W związku z tem wniesiono do sejmu projekt noweli do ustawy celnej, obniżający cło wwozowe od przyznanego Włochom kontyngentu pomarańczy i mandarynek — o 60%.

Importerzy pomarańcz winni zgłaszać się z podaniami do 18 b. m., do Stowarzyszenia Kupców Polskich w Warszawie. Zgłoszenia takie przyjmuje również do dnia 16 b. m. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie. Podział kontyngentu ma być uskuteczniiony w Rzymie przy udziale delegatów Min. Przemysłu i Handlu.

Podwyżkę ceny węgla.

Zamierzona przez konwencję węglową podwyżka cen węgla w obrocie krajowym o 6,25 proc. nie doszła jeszcze do skutku. Na razie obowiązują dawne ceny i rabaty. W każdym bądź razie przed 16 b. m. nie należy oczekiwać żadnych zmian pod tym względem.

Ze źródła miarodajnego dowiadujemy się, że

sferę węglową zamierzają zaniechać bezpośredniej podwyżki ceny węgla kosztem zmniejszenia rabatów, udzielanych odbiorcom. W tym wypadku dotychczasowy rabat, wynoszący 11 proc. (3 proc. dla konsumentów i 8 proc. dla subodbiorców) byłoby znacznie zmniejszony.

Dookoła monopola spirytusowego.

Reasumując wywody, wypowiedziane w trzech poprzednich artykułach, dr. Michał Skorny stwierdza, iż krytyka, skierowana przeciw monopolowi spirytusowemu opiera się na trzech najważniejszych zarzutach. Główny zarzut dotyczy dochodowości skarbowej monopolu. Obecnie w braku bilansu za rok 1925 trudno ustalić istotną cyfrę dochodu skarbowego, jednakże uważać można cyfrę 210,5 milj. zł. podaną przez wicedyrektora Bukowińskiego, za cyfrę prawdziwą. Okoliczność, że krytycy monopolu opierając się na przereczeniach Wł. Grabskiego i dr. Głowackiego oczekiwali od monopolu 400 milj. zł. dochodu nie rodzi jeszcze podstawy do tak druzgocącej krytyki, gdyż za przyrzeczenia te nie można czynić odpowiedzialnym zarząd Monopoli Spirytusowego. Krytyka zarzuca monopolowi, iż doprowadził do ruiny nasz przemysł spirytusowy. Skurczenie się tego przemysłu ma jednak przyczynę głębszą. Już przed wojną istniało na ziemiach polskich nieproporcjonalnie za wiele fabryk dzięki temu, że pracowały dla wielkich obszarów państw zaborczych; dziś pozbawione są dawnych rynków zbytu. Po wojnie dzięki fatalnej polityce kartelu spirytusowego, który nie wypuszczał spirytusu do innych dzielnic, zamykając go w Poznańskim, powstała nieproporcjonalnie wielka ilość fabryk w Kongresówce i Małopolsce, opartych na przemijającej konunkturze spekulacyjnej. Jasnym jest zatem, że pewna ilość warsztatów pracy w braku trwałych podstaw musiała wcześniej czy później ulec likwidacji. Trzeci zarzut czyniony monopolowi spirytusowemu, mianowicie spotęgowanie rozwoju przemysłnictwa i tajemnego gorzelnictwa jest zupełnie bezpodstawny, gdyż kontrola granic itp. leży w kompetencji kontrolnych organizacji skarbowych, a nie monopolu spirytusowego. Odmawiając zatem dotychczasowej krytyce słuszności, autor

dr. Skorny, uznaje wszelką krytykę na przyszłość za czynnik pożądaną wobec potrzeby nowelizacji ustawy monopolowej.

Sprawy podatkowe.

— LUSTRACJE PRZEDSIĘBIORSTW. Ministerstwo Skarbu wydało zarządzenie, aby z dniem 1 lutego 1926 r. Władze Skarbowe przystąpiły do lustracji przedsiębiorstw i spisania protokołów za nieposiadanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w zględnie za nabycie niewłaściwych świadectw przemysłowych. Płatnicy wiśni przeto we własnym interesie zaostrzyć się we właściwe świadectwo przemysłowe (karty rejestracyjne) ponieważ — w razie stwierdzenia naruszeń w tym kierunku ustawowych przepisów będą natychmiast sporządzane protokoły i nakładane kary pieniężne które wynoszą:

1. za prowadzenie przedsiębiorstwa bez świadectwa przemysłowego od 3 do 20 krotnej kwoty, nieuiszczonej za świadectwo.
 2. za posiadanie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, względnie za nieposiadanie karty rejestracyjnej — do wysokości 3 krotnej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwego a posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.
- Karta nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego (karty rejestracyjnej). Zarazem nadmienia się, iż świadectwa przemysłowe winny być z Kasy Skarbowej odebrane i znajdować się na widocznym miejscu w odnośnych przedsiębiorstwach gdyż niezastosowanie się do tego obowiązku podlega grzywnie w myśl art. 99 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przem. w kwocie 5 do 100 zł.

15 milion. pożyczkę budowlaną.

Centralne Stowarzyszenie Kupców zwróciło się do Ministerstwa Skarbu z żądaniem przyznania m. Łodzi kredytu w wysokości 15 mil. zł. z funduszu przeznaczanego na cele rozbudowy miast. Wyasygnowana suma powyższa znajdzie zupełnie dostateczne dla Państwa zabezpieczenie na nr. 1-szym hipoteki. Pożyczka przyczyni się skutecznie do złagodzenia głodu mieszkani-

wego nadto umożliwi zatrudnienie znacznej ilości bezrobotnych, gdyż na opłacenie robocizny zejdzie 40 proc. całej kwoty. W celu natychmiastowego rozpoczęcia akcji wskazanym jest wyasygnowanie kredytu na 2 lata z góry przewidzianego kontyngentu pieniężnego przeznaczanego na lat 10.

Szkodnictwo.

W Warszawie omawia się pogłoski i plotki puszczane przez niektóre pisma warszawskie, o mającej niebawem nastąpić, jakoby rezygnacji pana Zdziechowskiego z teki ministra skarbu. Szkodliwe skutki takich pogłosek potwierdza telegram krako-

wskiego „Czasu“ z Wiednia o nieznacznej obniżce kursu złotego polskiego. Zniżka ta spowodowana została wiadomością berlińskiego biura Wolfa, że minister skarbu Zdziechowski podał się do dymisji.

Telefon w Stanach Zjednoczonych.

(Od własnego korespondenta.)

W jednym tylko stanie Nowojorskim przyniósł telefon za pierwszych 9 miesięcy roku 1925 sumę 14018000 dolarów czystego zysku, co przeliczywszy na złota po kursie 7 zł 30 gr. daje 98550687 zł. Ale nie jest to telefon państwowy, lecz kompanii telefonów. Można się spodziewać, że cały rok 1925 da 130000000 zł. czystego zysku. Tu zaznaczam, iż obszar stanu Nowojorskiego nie o wiele jest większy od obszaru Polski. Jeszcze ciekawsze są cyfry wzrostu abonentów telefonicznych w tymże stanie. Pierwszego stycznia 1921 było abonentów 1354576, pierwszego stycznia 1925 1833795, a 30 września 1925 1996902,

zatem od 1 stycznia 1921 do 30 września 1925 przybyło 642326 abonentów. Towarzystwo telefonów nie żałowało też pieniędzy na inwestycje: jak świadczą poniższe cyfry.

Wedle bilansu od 1 stycznia 1921 do 30 września 1925 włożono na rozszerzenie i ulepszenie linii 292000000 dolarów co na złote czyni 2181600000

Oto dowody jakie wkłady czyni towarzystwo prywatne, aby zadowolić potrzeby życia codziennego! To też telefon w Stanach Zjednoczonych jest najlepszy na świecie.

Kiedy my się czegoś podobnego doczekamy? dr.

Są jednak kraje, w których publiczność jest dobrze obsłużona.

(Korespondencja własna.)

W Stanach Zjednoczonych, w tym wymarzonej kraju, gdzie wszystko jest urządzone ku wygodzie obywatela, istnieje instytucja, nieznana w starej Europie, pod nazwą komisja służby publicznej. Jak wskazuje nazwa, jest ona obowiązana czuwać nad służbą publiczną. W rzeczywistości są to trybunały administracyjne, broniące publiczność przed niedbałością wielkich kompanii. Gdy ktoś chce uzalić się na kompanię wodociagową, gazową lub telefoniczną nie wnosi skargi do sądu, lecz do komisji służby publicznej. Ta z pośpiechem prawdziwie amerykańskim przeprowadza śledztwo i wydaje wyrok. Okazuje się skarga bezprzedmiotowa, to skazuje się skarżącego na niską grzywnę; ponosi winę kompania, skazuje się ją, na zapłacenie pensyjnej szkody.

Wprawdzie skazanej przysługuje odwołanie do 3 instancji apelacyjnych, ale mało kto z tego prawa korzysta, bo wyroki Komisji są słuszne i bezpartyjne.

Przytoczę tu parę przykładów niedbałej obsługi telefonów, z czego czytelnicy dojdą do tajemnicy, dlaczego telefon amerykański najlepiej w świecie funkcjonuje.

Abonent, z powodu wady w telefonie przez 3 dni był pozbawiony używania jego. Na zażalenie skazała Komisja kompanię telefonów na zwrot szkody poszkodowanemu po 195 dol., za dzień, niższą w drodze apelacji po 50 dol. za dzień.

Na zażalenie ogrodnika z Filadelfji, że nazwisko jego pominięto w spisie telefonicznym, skazała komisja kompanię telefonów na odszkodowanie, jakie tenże z tego powodu poniósł, nadto na zawiadomienie wszystkich abonentów w Filadelfji, każdego poszczególnie, o zaszczyt pomyłce.

W spisie telefonicznym zaszła pomyłka co do numeru pewnego adwokata Nowego Jorku. Kompania telefoniczna obowiązana była przez trzy miesiące temu adwokatowi płacić po 2 dolary dziennie.

Farmer z Minozoty, któremu zasłabł koń na kolki, napróżno wzywał w noc centralę, by go połączyła z weterynarzem. Komisja zbadawszy, że linja i aparat farmera były w porządku, skazała Kompanię na 150 dolarów za padłego konia.

Farmer z Colorado widział jak iskra piorunowa zbiegła po drucie telefonicznym i zapaliła jego dom. Zaskarżył kompanię przed komisją. Została ona skazana na odszkodowanie, bo zaniedbała należyte ubezpieczyć druty telefoniczne przed piorunem.

Podobnych przykładów jest moc. To wszystko wskazuje, jaka zachodzi różnica pomiędzy pojmowaniem obowiązków służby publicznej przez Amerykanów, a przez Polaków. W Ameryce publiczność jest panem suwerennym, a u nas kompania czy też Państwo. Dlatego Ameryka jest demokratyczna, Polska zaś biurokratyczna. Ze tak jest, to my temu winni; nie mamy chęci, czy też odwagi wykazywać błędy. Zdaje się, że z tem nam dobrze. (dr.)

Życie robotnicze

— POMOC RZĄDOWA DLA BEZROBOTNYCH W ŁODZI. „Chwila“ donosi, że sprostowano rządową pożyczkę m. Łodzi w kwocie 600 tys. zł., która miała być płatna 30 marca do dnia 1 grudnia 1926 r. Ponadto Łódź otrzyma pożyczkę w kwocie 2 1/2 mil. zł. oraz pożyczkę krótkoterminową w wysokości 1 mil. zł. Ostatnia pożyczka jest przeznaczona na dostarczenie środków obrotowych Kasie Miejskiej.

Sprawy kupieckie.

— T. A. B-cia JABŁKOWSCY POD NADZOREM SĄDOWYM. Skutkiem obecnego kryzysu gospodarczego zwróciła się powyższa firma do sądu handlowego o nadzór sądowy. Do kroku tego zmusiły firmy straty wojenne, brak kredytu długoterminowego i niemożność ściągnięcia znacznych wierzytelności od jednego z wybitnych domów towarowych w Wilnie. Nadmienić należy, że aktywa firmy przewyższają passywa trzykrotnie. Sąd handlowy uznając żywotność towarzystwa uchwalił nadzór sądowy nad firmą z dniem 8 bm. na okres trzymiesięczny, mianując nadzorcami sądowym pp. F. Zielińskiego, W. Lacherta i T. Tomaszewskiego. Firma zatrudnia dotąd około 500 pracowników.

Kronika gospodarcza.

— SANACJA POLSKIEGO BANKU HANDLOWEGO. W dniu 5 bm. Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Polskiego Banku Handlowego w Poznaniu wybrało nową Radę Nadzorczą, do której weszli: inż. Maślanka, posełowie Br. Gruszka i Cz. Maczyński, dyr. Prądziński, radca Czapla, ksiądz Gładysz, dyr.

da kamienicy przy ulicy Starej nr. 10 (dziś 11) i od razu znajduje jako dobry fachowiec poparcie i powodzenie. — Z czasem specjalizuje się w handlu winem, szczególnie węgierskim, które wysyła na Pomorze i Poznańskie.

Od najmłodszych lat bierze ooczno udział w polskim życiu społecznym, które wówczas poczęło coraz bujniej rozkwitać. Należał wspólnie z śp. Wiktoorem i Janem Marchlewskim a żyjącymi dziś jeszcze Al. Ruchlewiczem i Janem Zawackim i mecenasem Pałędzkim do tajnego komitetu wyborczego, który po raz pierwszy przeprowadził w Grudni 1905 kn niebawemu zdumieniu Niemców Polaka do parlamentu Rzeszy posła Łyskowskiego.

Była to błyskawica nadziei na chmurnym niebie gehenny polskiej, jaka niebawem po wzięciu Niemców grudziądzkich u Bismarcka się rozpoczęła. Komitet nader zrzęcznie podkreślał zasługi Łyskowskiego, który poprzednio posłował z innego okręgu i pierwszy przeprowadził obniżone stawki na dowóz węgla z Śląska dla Pomorza, a dalej był wielkim propagatorem budowy kolei na Pomorze. W rezultacie dużo Niemców głosowało także na Łyskowskiego. Ażeby nie zdradzać tajemnicy skąd ułotne pisma, redagowane oczywiście w języku niemieckim wychodziły, członkowie komitetu całe paki biuły tej osobistej przewozili do Kwizyna i tam na poczcie ją ekspediowali. Jest to drobny fragment z tej twórczej pracy ówczesnych pomorskich działaczy.

W czasie wojny, kiedy zabrakło młodzieży stał śp. Krzywiński już jako starzec na czele tow. śpiewu „Lutnia“ i urządził szereg wielkich i udatnych polskich koncertów na polacie grudziądzkiej polonji — w chwili, kiedy wróg upił się zwycięstwem. Po rewolucji wchodzi w skład Rady Ludowej, a wreszcie w roku 1919 krótko przed wkroczeniem wojsk

Czarliński, dyr. Schneider, major Tebinka, dyr. Gruszczynski, dyr. Lgocki, doktor Seydlitz.

Rada Nadzorcza ustaliła warunki z małopolską grupą sanacyjną, ale postanowiła przed podpisaniem zbadać jeszcze możliwość fuzji z Bankiem Związku Spółek Zarobkowych i dlatego ostateczna decyzja co do sposobu sanacji zapadnie dopiero na zwołaniu na 20 bm posiedzeniu rady.

— WYSTAWA SPOŻYWCZO - HYGIENICZNA W WARSZAWIE. W 2-giej połowie kwietnia br. na terenie Wielkiej Łobzowianki odbędzie się pierwsza powojenna wystawa spożywczo-hygieniczna, zorganizowana przez spółkę „Wystawy Polskie“. Protektorat na wystawę objął min. przemysłu i handlu p. Osiecki, a również pozyskano do współpracy Polskie Zjednoczenie Gospodarcze. Wystawa ma objąć całość kształt krajowej wytwórczości spożywczej przy zastosowaniu najnowszych zdobyczy techniki i higieny. Wystawcom będą przyznawane odznaczenia. Prace organizacyjne są już w pełnym biegu. A biuro organizacyjne mieści się przy ul. Jasnej, 17.

— PRZECIW DROŻYŃIE KSIAŻEK. Z ramienia Instytutu Naukowej Organizacji Pracy odbyła się w sobotę konferencja kół księgarsko-drukerskich pod przewodnictwem dyrektora instytutu prof. Adamickiego, na której omawiano sprawy związane z potaniem książek. Dotychczasową tradycją uświęconą kalkulacją księgarzy musi ulec radykalnej zmianie. Należy pamiętać o tem, że aczkolwiek księgarz wyznacza cenę książki, to jednak zaakceptowanie jej zależy od czytelników. Prof. Adamicki referował również sposoby kalkulacji nowoczesnej na Zachodzie, oraz zwracał uwagę na korzyści normalizacji i zmniejszenia niepotrzebnie wysokiej liczby formatów papieru drukarskiego.

Giełda pieniężna.

Warszawa, 9 lutego 1926 r.

Waluta	WALUTY.		Kupno
	Tranzakcje	Sprzedż	
Dol. St. Zjedn.	7,30	7,32	7,28
DEWIZY.			
Dolary Stanów Zjed.			7,28
Florency holenderskie			292,07
Franki belgijskie			33,17
Franki francuskie			26,98
Franki szwajcarskie			140,55
Funty angielskie			35,43
Korony austriackie			102,50
Korony czeskie			21,56

Ostatni kurs dolara.

Warszawa, 10. 2. godz. 10 rano. (A. W.) Dolar w obrotach prywatnych 7,50 zł., w obrotach międzybankowych 7,35 zł. — Tendencja utrzymana.

Gdańsk, 10. 2. godz. 13. (A. W.) Za 100 złotych loco Gdańsk 71,12 guld., przekaz na Warszawę 71,09 zł. Dolar w stos. do złotego przekaz na Warszawę 7,32 1/2 zł.

Giełda towarowa.

Bydło i mięso:

Poznań, 9. 2. Urzędowe sprawozdanie targowe Komisji notowania cen. Spędzono wołów 64, buraj 255, krów 351, świni 1354, cieląt 145, owiec 680, razem zwierząt 3149. Ceny loco targowca Poznań łącznie z kosztami handlowymi, płatno za 100 kg żywej wagi za: pełnomięsiste wyuczone woli najwyższej wartości rzeźnej niezaprz. 100, pełnomięsiste wytuczony woli od 4 do 7 lat 92, młode mięsiste nie wytuczony i starsze wytuczony 80, młerne odżywione młodsze i dobrze odżywione starsze 66, stadniki pełnomięsiste wyrosłe najwyższej wartości rzeźnej 92, pełnomięsiste młodsze 82, młerne odżywione młodsze i dobrze odżywione starsze 66—68, pełnomięsiste wytuczony krowy najw. wart. rzeźnej do 7 lat — 90 starsze wytuczony krowy i młerne, dobre młodsze krowy i jał. 80, młerne odżywione krowy i jałowki 64—66, licho odżywione krowy i jałowki 50, najprzedniejsze cielęta tuczne 100, średnie tuczne cielęta i najprzedniejsze ssaki 90, mniej tuczne cielęta i dobre ssaki 80, liche ssaki 70, jagnięta tuczne i młodsze skopy tuczne 76—80, starsze skopy tuczne, liche jagnięta tuczne i dobrze odżywione młode owce 68—70, młerne odżywione skopy i owce 58—60, świni pełnomięsiste od 120—150 kg żywej wagi — 150, pełnomięsiste od 100—120 kg żywej wagi — 150, pełnomięsiste od 100—120 kg żywej wagi — 144—146, pełnomięsiste od 80—100 kg żywej wagi — 140, mięsiste świni ponad 80 kg — 132—136, maciory i późne kastraty 110—140. Przebieg targu ożywiony.

Wspomnienie pośmiertne.

Zaledwie dni kilka upłynęło, jak odprowadziliśmy na miejsce wiecznego spoczynku śmiertelną szczytkę śp. Bernarda Krzywińskiego. A już zawsze gorączkowe życie odsunęło nam w dal postać zmarłego — ledwo, że zdołaliśmy sobie należycie zdać sprawę, że to znów jeden z tej starej, kurczącej się generacji Grudziądzkiej odszedł w zaświaty! Przejęty głębokim szacunkiem dla tej z przed kilkudziesięciu laty nielicznej inteligencji polskiej, która stanęła na czele odradzającego się ludu polskiego i tu w siedzibie skrajnej hakaty niby na beznadziejnym szancon walczyła bronila duchową o polskości Pomorza. Słów kilka pragnę jeszcze poświęcić pamięci Zmarłego, który do grona tego również się zaliczał.

Sp. Bernard Krzywiński, urodził się 27. 3. 1852 w Gniwie w okresie, kiedy po nieszczęśliwym roku 1863 Polacy w był zaborze pruskim w ekonomicznym rozwoju swych warsztatów pracy widzieli drogę do unocienienia i rozszerzenia swego stanu posiadania. Tylko współzawodnictwem na polu gospodarzem można było przeciwstawić się rosnącej w niebawem tempie po roku 1871 potęgze Niemiec. Za wolą rodziców poświęcił się Bernard Krzywiński stanowi kniepiestwu. Rozpoczął się wówczas ruch o zdobycie polskich placówek handlowych i wzmocnienie mieszczactwa. 27. 3. 1866 wstepuje on celem odbycia nauk handlowej do firmy Tereszkiewicz, składającej towarów kolonialnych, który mieścił się w dziesiętym gmachu Banku Związku Tow. Kmieckich. (Właściciel był niemiecki Polak, dzieci wychowywał po niemiecku). — Dziesięć lat później w styczniu 1876 zakłada własne przedsiębiorstwo handlowe w nabytej na ten cel od Niemca Herfor-

polskich bierze udział w inauguracyjnym posiedzeniu kniepiestwa grudziądzkiego — staje u kolebki utworzonego wówczas Towarzystwa Kupców Samodzielnych. Nadwątlone jednak zdrowie nie pozwala mu już na czynniejszy udział.

Ubył więc znów jeden z grona zasłużonych obywateli, którzy w niestychanie trudniejszych warunkach wypełniali wzorowo obowiązki Polaka. Tym bowiem obywatelom zawdzięczamy rozbudzenie polskości i powrót ziemi naszej na łono Rzeczypospolitej, tym zawdzięczamy, że tysiące braci naszych z innych dzielnic może tu na kresach zachodnich pracować ku większej chwale Ojczyzny. — Wielu z nich nie doczekało się już jutrzemki wolności — nie żądni zaszczytów i odznaczeń odeszli na zawsze, niechaj choć pamięć o nich żyje między nami. Niechaj ziemia, którą ukochał śp. Bernard Krzywiński, przytuli go na wieczny i zasłużony spoczynek. T. M.

WZOROWA OSZCZĘDNOŚĆ.

We Lwowie odbyło się walne zgromadzenie Związku małopolskiego kas oszczędności. Wydział Związku z prezesem dr. Uhna, złożył sprawozdanie, z którego wynika, iż wszystkie 60 kas oszczędności w Małopolsce przetrwały okres wojny i inflacji. Stan wkładek w pierwszym półroczu 1925 roku doszedł z 5 milionów do 2 milionów złotych, i na tym poziomie obecnie się utrzymuje. Stwierdzono, iż kasy oszczędności darzone są przez ludność zaufaniem.

Wiadomości bieżące.

GRUDZIĄDZ, środa, 10 lutego 1926 r.

KALENDARZ: Środa 10-go lutego Scholastyki p.
Czwartek 11-go Eufrozyny p.
Wschód słońca 7 28 zachód 17 2
Wschód księżyca 6 48 zachód 16 19

*

—** BIBLIOTEKA I CZYTELNA T. C. L. W GRUDZIĄDZU. Jest otwarta:

W Śródmieściu: w muzeum (ulica Lipowa nr. 28 I ptr.): codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godziny 5-ej do 7-mej wieczorem. Dla dzieci w środy i soboty, od godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

Na **Chełmińskim Przedmieściu**: w kancelarii parafialnej (ulica Bydgoska nr. 10): w poniedziałki i czwartki, od godziny 4-tej do 5-tej popołudniu.

W **Małym Tarpmie**: w szkole w niedziele i święta po nabożeństwie.

*

—** MUZEUM (ulica Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty, od godziny 12-tej do 2-ej w południe, w niedziele i święta od godziny 11-tej do 1-ej w południe.

*

—** TEATR MIEJSKI. Dziś w środę po raz ostatni na wieczornem przedstawieniu — po wyjątkowo niskich cenach znakomita włoska komedia **TWARZ I MASKA**, która na wszystkich poprzednich przedstawieniach zyskała ogólne uznanie, dzięki swojej oryginalnej treści i znakomitej grze zespołu z dyr. Dąbrowskim i p. Piszczkowską na czele. Dyrekcja pragnąc dać możność każdemu poznać tej wielce interesującej komedji zniżyła na to przedstawienie wszystkie ceny miejsc a to od 30 gr. do 2 zł.

W czwartek wielki koncert znakomitego pianisty polskiego **Michałowskiego** ze współudziałem znanej recytatorki **Ireny Ruszczyówny**. Bilety od 1 zł do 5 zł sprzedaje Kasa dzienna Teatru Miejskiego.

W piątek premiera aktualno-satyrycznej komedji **Józefa Rączkowskiego POLITYKA I MIŁOŚĆ**, która po Warszawie, Krakowie i Poznaniu wchodzi na repertuar wszystkich teatrów polskich. Świetnie podpatrzone typy, oraz wielce interesująca akcja — mająca podłoże satyryczno-polityczne, wyreżyserowana przez p. Szafraniego — będzie niewątpliwie atrakcją obecnego sezonu. Do tej nowości — pracownie malarskie przygotowują pod kierunkiem art. malarza **Br. Rysiewskiego** nowe dekoracje. W wykonaniu bierze udział cały tutejszy zespół.

W sobotę po raz drugi **POLITYKA I MIŁOŚĆ**.
W niedzielę d. 14 lutego 1926 o godz. 4 popoł. **TWARZ I MASKA**. — Wieczorem o godz. 8-ej — po raz trzeci **POLITYKA I MIŁOŚĆ**.

*

—** KONCERT **ALEKSANDRA MICHAŁOWSKIEGO I IRENY RUSZCZYÓWNY** W GRUDZIĄDZU. Aleksander Michałowski, wielki, natchniony pianista polski, nierównany interpretator arcydzieł Chopina, jak już donosiliśmy w poprzednich numerach naszego pisma, grać będzie w naszym mieście jedynie raz w czwartek dnia 11. 2. br. w teatrze miejskim. W programie wyłącznie dzieła Fryderyka Chopina. Współudział w koncercie przyniesie słynna recytatorka polska **Irena Ruszczyówna**, która recytować będzie najwybitniejsze utwory wielkiej poezji polskiej, z których niektóre ilustrować będzie muzyką mistrz **Michałowski**.

—** BRATNIA POMOC uczniów Szkoły Budowy Maszyn, urzędziła w tych dniach doskonały raut szkolny, który odbył się w sześcioro przystrojonym gmachu szkoły. Raut rozpoczęły występy p. **Białowiejskiej-Lotyszowej**, która odśpiewała wdzięcznie kilka pieśni, oraz prof. **Biło**, który wypowiedział kilka wesołych monologów i kupletów. Nasze zacne i piękne panie, przygotowały wspaniałe bufet, który cieszył się ogromnym powodzeniem. W miłym nastroju i wesoło bawili się wszyscy do godziny 2-ej w nocy.

—** WYSTAWA **GOLEBI POCZTOWYCH** W GRUDZIĄDZU odbyła się dnia 7 bm. i cieszyła się dobrym powodzeniem. Na Pomorzu rozwija się hodowla doskonale. Grudziądzkie Otwarzystwo, które w ubiegłym roku liczyło zaledwie kilku członków, liczy obecnie już 34, dzięki zabiegom prezesa p. **Fr. Domachowskiego**, który zainicjował też tegoroczną wystawę. Na wystawie było 130 okazów, z tych 80 proc. bardzo dobrych jak orzekła komisja kwalifikacyjna w skład której wchodził: Szef łączności **Dow. Okr. Korp. VIII Toruń** p. kapitan **Pufahl**, oficer nadzoru łączności i komendant ruchu stacji gołębi poczt. p. por. **Żelazowski**, p. P. **Gehrke** z Bydgoszczy jeden z najstarszych hodowców (30 lat praktyki), prezes tow. p. **Fr. Domachowski**, zastępca prezesa p. **Fr. Jeliński**, p. **P. Persike** i p. **Br. Rejewski**, która przyznała najbardziej zasłużonym hodowcom następujące nagrody: List pochwalny **DOK. VIII** prezesowi t-wa p. **Domachowskiemu**, 1 nagrodę pp.: 1) **Pleniażek**, 2) **Br. Rejewski** 3) **Fr. Sgodda** 4) **Br. Rejewski**, 5) **L. Bojanowski**, 6) **Fr. Sgodda**, 7) **M. Zaklikowski**, 8) **P. Persike**, 9) **W. Dombrowski**, 10) **Z. Kowalski**, 11) **P. Borkowski** 12) radca **P. Witkowski** za bardzo piękne okazy gołębi rasowych. 13) **B. Lewandowski**, 14) **Fr. Sielski**, 15) **W. Kruszewski**, 16) **A. Sumiński**, 17) **B. Krzyżanowski**. W tym roku w maju rozpoczyna tu Towarzystwo ćwiczenia swych gołębi starych w kierunku Warszawy; po ukończeniu tych, tj. w lipcu rozpoczyna się trening młodych gołębi 26 r. do 128 km. z Mławy.

—** GIMNAZJUM KLASYCZNE. Godziny przyjęć członków **Grona Nauczycielskiego** w sprawach szkolnych. Dyrektor **Kydryński** codziennie 12,30 — 13,30 p. **Dudzik** czwartek 10,30 — 11,30, p. **Georgiewski** poniedziałek 9,35 — 10,30, p. **Kotwicka** czwartek 12,45 — 13,30 p. **Nowakowski** sobota 8,45 — 9,30 p. **Plórczyński** wtorek 12,30 — 13,30, p. **Płowarczyk** wtorek 9,45 — 10,30, ks. **Rozkwitalski** czwartek 11,30 — 12,30 p. **Steczko** czwartek 12,30 — 13,30, p. **dr. Tarnawska** środa 9,45 — 10,30, p. **Weber** wtorek 9,45 — 10,30, p. **dr. Welter** piątek 12,30 — 13,15, p. **Zembowska** środa 10,30 — 11,30 p. **dr. Zwierzański** czwartek 10,30 — 11,30, p. **Kapann** środa 10,30 — 11,30, p. **Kisiełewska** sobota 11,30 — 12,30.

—** PODZIĘKOWANIE. Od naszego walnego zebrania

Kubek gorącej kawy i dwie bułeczki — oto śniadanie biednych dzieci.

Zziębnięte twarzyczki z radością witają śniadanie. — Dzieci uczą się znacznie lepiej. Pamiętajcie a balu na biedne dzieci.

Grudziądz, dnia 10 lutego.

Kilku członków komitetu pomocy dla głodnych dzieci zwiędziło w dniu dzisiejszym szkołę powszechną przy ul. Sienkiewicza. O godz. 8½ rozpoczęto wydawanie śniadań. W skład śniadania wchodziła dobra żytnia kawa z mlekiem i cukrem, oraz dwie bułeczki.

Dzieciarnia w specjalnej sali do tego przeznaczonej zasiadła na ławkach, poczem rozdawano im po kubku gorącej kawy i dwie bułeczki. Widok był naprawdę ładny. Ma to niesłychanie ważne znaczenie, że dzięki ofiarności tutejszego społeczeństwa i akcji rozpoczętej przez komitet nie znajdzie się w naszym mieście ani jednego dziecka, któreby głodne zasiadło do nauki.

Aby jednakże, aż do czasu wielkich wakacji biedne dzieci mogły korzystać ze śniadań we wszystkich szko-

łach powszechnych; potrzeba na to znacznych funduszy. Komitet wszelkimi możliwymi środkami stara się potrzebne pieniądze zebrać.

Między innymi postanowić urządzić wielki, bardzo uroczajony bal, który ściągnie co najwykwintniejszą elitę miasta Grudziądza. Publiczność nie będzie skąpić ofiar na tak zbożny cel, a jednocześnie będzie mogła bardzo przyjemnie i miło spędzić czas.

Bal zapowiada się nadspodziewanie dobrze. Cały szereg wybitnych jednostek zaofiarowało swoją pomocą dla urządzenia tej imprezy.

Zresztą same nazwisko członków komitetu obywatelskiego pomocy dla głodnych dzieci dają gwarancję, że na balu znajdować się będzie wykwiłtna i doborowa publika. Bal odbędzie się dnia 13 bm. w sali „Tivoli“.

Firma Wróblewski i S-ka w Skarszewach ofiarowała straży celnej wspaniałą szalę.

Czyn godny najwyższej pochwały i naśladowania.

Grudziądz, 10 lutego.

Prezes Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu p. **Obrzd**, przesyła nam następujące pismo:

„Pospieszam się podzielić z Szanowną Redakcją wielce dodatnim objawem gorącego patriotyzmu, wśród miejscowego społeczeństwa.

Właśnie otrzymałem pismo od zarządu firmy „Tartaki parowe“ **Wróblewski i S-ka** w Skarszewach, że p. **Aleksander Wróblewski** wybudował samorzutnie własnym kosztem masywny szałas na pomieszczenie oddziału granicznej Kontroli Skarbowej w Szco-

drowie i ofiarował go tutejszej Izbie Skarbowej, aż do czasu wybudowania przez Państwo domu na powyższy cel.

Uważam, że ten obywatelski czyn nie powinien przejść bez echa, to też proszę uprzejmie o umieszczenie wiadomości o nim na łamach pożytecznego pisma **W. Panów**, wraz z mem serdecznym podziękowaniem dla p. **Wróblewskiego**.

Miło mi jest przy tej sposobności przestać Szan. Redakcji wyrazy wysokiego poważania.“

Prezes Izby Skarbowej: **Obrzd**.

Ogniste strzały.

Ofiary uczestników ognistych strzał przeznaczone są na biedne dzieci. — Kiedy IV drużyna harcerska złoży datek? — Grono znajomych w huraganie pocisków. — Coraz więcej i coraz lepiej.

Grudziądz, dnia 10 lutego.

Przed kilku dniami rozeszła się po mieście radosna wieść: bezrobocia niema. Ani w mieście, ani w powiecie.

Sefid tych nieszczęśliwych, którzy niedawno jeszcze przechodzili ulicami ze straszonym widmem nędzy na twarzy, którym głód i zimno dawały się dotkliwie we znaki, ci wszyscy otrzymali pracę, t. zn. znaleźli sposobność do zarobienia bodaj na kawałek chleba i kilka drewniaków pod kuchnię.

I zdawałoby się mogło, że z tą chwilą wygasła już całkowicie t. zw. sprawa bezrobocia, a z nią obowiązek nasz, wspomaganie bliźnich w niedoli.

Tymczasem tak nie jest.

Bezrobotni wprawdzie otrzymali pracę — i pomijając już to, że praca ta odbywa się w bardzo ciężkich warunkach, jak np. przy naprawianiu stoków nad Wisłą — zarobek, który pobierają nie jest wielki, nie jest nawet wystarczający na skromne utrzymanie rodziny złożonej z co najwyżej trojga osób. Więc cóż ma zrobić taki bezrobotny, który oprócz żony ma jeszcze kilkoro dzieci, a może i matkę starą i chorą w domu?

To też, ażeby przynajmniej tym najmłodszym, dzieciom biednym, nie było źle i smutno, przeznaczamy z dniem dzisiejszym „Ogniste strzały“ dla nich.

Wszystkie ofiary, — jakże przyniesie ta akcja, — pójdą na powyższy cel.

I nie wątpimy, że z tą chwilą nie będzie już w naszym mieście jednostek ocłagających się ze złożeniem datku. Któż dzieciom odmówić zechce?

Z zakończeniem „Ognistych strzał“ ogłosimy listę wszystkich ofiarodawców, a równocześnie ogłosimy i tych, którzy wymienieni w „Ognistych strzałach“ nie dotychczas nie złożyli.

Są tam nazwiska osób, które znane są w naszym mieście z pracy społecznej czy też oświatowej. Czyżby więc, działalność ich opierała się tylko na frazesach? Czyżby im było brak czynu? Czyżby niedola biednych dzieci była dla nich — tak szumnie zawsze przy każdej sposobności występujących — zupełnie obojętna?

Lista ofiarodawców „Ognistych strzał“ wskaże najlepiej, kto w naszym mieście jest prawdziwym, chętnym i gorliwym pracownikiem na niwie społecznej, kto jest rzeczywistym obywatelem kraju, wskaże kto potrafi z godnością nosić zaszczytne miano katolika i Polaka.

*

(42.) Trafiony nieszczęśliwie (bo w portfel), ognistą strzałą p. **M. Tarnowskiej** — niniejszem składam na dzieci bezrobotnych zł. 2.00 i jednocześnie kieruję ognistą strzałą w grono moich, narówni zemną silnie obecny krzyż odczuwających, najbliższych przyjaciół zawodowych, a mianowicie: w wieczmie uśmiechniętą twarz p. **Wacława Styburskiego**, przeważnie spragnionego p. **Stanisława Mazura** i obecnie zasmuczonego p. **Stefana Welgta**, a w dodatku w starego kawalera p. **Pawlikowskiego** z urzędu pocztowego. — **Hieronim Merdas**.

(43.) Ugodzony ogniem miotacza strzałą p. **kpt. Niewiadowskiego** oraz ciepłutkiem strzałów technieniem kolegi **Stencła**, dobywam tej samej zabawki, wymachując w gigantyczną postać **dr. Urbańskiego**. Załączam 10.00 złotych. — **Alojzy Szczerbiński**.

(44.) Ugodzona strzałą zacnego p. **Walentego Kotlińskiego**, składam na dzieci bezrobotnych 2.00 zł., odrzucając strzałą w kierunku serdecznej mej przyjaciółki z ławy szkolnej p. **Apolonii Piontkówny**. — **Franciszka Klunderówna**.

(45.) Parując strzałkę **Janka Stołowskiego**, kieruję ją w stronę **Radzyna** ku kuzynce **Ewuni Janowskiej** z **Nowego Dworu**, **Bogusłowi Jurkowskiej** i **Urszule Kirszteinównie** z **Radzyna** i kuzynkom **Fredziowi** i **Leszkowi Rozwadowskiemu** z **Tczewa**. Ofiaruję 3.00. — **Jadzia Lachowska**.

(46.) Uderzony strzałą ognistą przez mego kochanego kolegę p. **Stefana Wawrzyńskiego**, składam chętnie na głodne dzieci bezrobotnych zł. 10.00 i odrzucam takową w grudziądzkiego gentlemana p. **Czesława Nowackiego**, p. **por. Malaka** i w energiczne serce p. **komisarza Sparki**. — **Franciszek Wojak**.

(47.) Uczniowie czwartego kursu Seminarjum (ul. Lipowa), składając 6.00 zł. na głodne dzieci bezrobotnych, rzucając ognistą strzałą w uczennice klasy VII gimnazjum żeńskiego (ul. Trynkowa), czwarty kurs Seminarjum (ul. Klasztorna) i drugi kurs szkoły handlowej.

(48.) Odrzucam strzałkę, którą dostałam od **Michasia Samolińskiego**, na **Andrzeja Ossowskiego**, **Gerarda Kaczmarska**, **Andrzeja Hanna** i daję na dzieci bezrobotnych 1.00 zł. — **Eryk Brabec**.

(49.) W odpowiedzi na strzałą ognistą **Bogny Poszwifskiej**, składam na bezrobotnych 1.00 zł. i z całą siłą rzucam ją na IV harcerską drużynę meską, dalej na **Irke Grankówną**, **Henkę Filipkowską** i **Elę Kurowską**. — **Maryia Tolpińska**.

(50.) Strzałą rzucaną przez p. **Kunza**, odrzucam do p. **Pardona** i p. **Kowalczyka**. Składam 5.00 zł. na dzieci bezrobotnych. — **Komorowski**.

(51.) Ugodzona strzałą przez p. **Kunza**, załączam 5.00 zł. i oddaję takową w szlachetną duszę p. **Edmunda Hanczewskiego**, zarazem w nieprzebraną dobroć p. **radcy dr. Urbańskiego** i nieocenionego **dyr. Miejskiej Kasy Oszczędności p. Wojewode**. — **Helena Kaubowa**.

(52.) Ugodzona trafna strzałą ognistą p. **Kunza**, w ma biedną rękę („która miłosiernie daje“), załączam 2 zł. na biedne głodne dzieci bezrobotnych, i kieruję ten miły pocisk ognisty (który zaspakaja głód), z wielkim rozmachem w żonę owego wielkiego działacza sokolego, p. **Agnieszki Kunzowa**, (3 maja 10), w hojną i szczerą dłoń dzielnej i zacnej sokolnicy, ulubionej przez młodzież sokoła w Grudziądzu, p. **Heleny Poznańskiej** (skład rzeźniczy przy ul. J. Wybickiego) i w serduszko dzielnej i zacnej obywatelki p. **Lachotowej** (przy ul. Fortecznej). — **Zofia Plotrowska**.

ofiarowano dla biednych Konferencji św. **Wincentego a Paulo** przy **Farze**, następujące dary: (zaznaczamy jednak, że są to dary ofiarowane poza gwiazdkowami, za które już na innym miejscu dziękowałyśmy) ze skarbondki św. **Antoniego**: w październiku 275, w listopadzie 351 zł, w grudniu 145 zł, w styczniu 165 zł, — ze skarbondki w kancelarii parafialnej 33

zł i 33 gr — **Krzysia Terenia** i **Tadzio R.** 15 zł. — lekarz dentysta **Borowski** 50 zł., p. **Lipowska** 3 zł., p. **prezesowa Ostrowska** 10 zł.

Poza gotówką odebrałyśmy od firmy **Hipolit Kotliński** 6 ctr. węgla a od **pań. Rucińskiej**, **Antoniny Hofmanowej**, **prof. Gilszczyńskiej** i **dyr. Berneckiej** przenoszone rzeczcy.

Za wszystkie te dobrodziejstwa składa serdeczne „Bóg zapłać“
ZARZĄD.

A. Brendlowa, skarb. M. Ruchniewiczowa, przew.
—****UZUPEŁNIENIE.** W skład komisji rewizyjnej Syndykatu dziennikarzy pomorskich, weszli prócz ks. kan. Łukaszkiewicz i red. Tomaszewskiego — p. red. Zagierski.

RUCH TOWARZYSTW

—(rt) Tow. **gimn. SOKÓL** w Grudziądzu urządził w sobotę dnia 13 lutego **BAL MASKOWY** w salach hotelu „pod Złotym Lwem“ przy ulicy Trzeciego Maja, na którą zaprasza
ZARZĄD.

— (rt) Zarząd Koła Oficerów Rezerwy podaje do wiadomości członkom, iż dnia 11. lutego rb. o godzinie 19-tej odbędzie się w Kasynie Oficerskiej 64 pp. Walne Zebranie Koła z następującym porządkiem obrad: 1. zagajenie. 2. wybór marszałka, 3. Sprawozdanie ustępującego Zarządu, 4. sprawozdanie Komisji rewizyjnej, 5. udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi. 6. wybór nowego Zarządu i Komisji, 7. Wolne wnioski, 8. Wolne głosy. — W razie niestawienia się połowy do Koła przynależnych członków, odbędzie się w pół godziny po wyznaczonym terminie następne walne zebranie, którego uchwały są prawomocne. 5603

—(rt) „Rodzina Wojskowa“ zawiadamia, że dnia 16-go lutego br. odbędzie się wieczorek taneczny o godzinie 20-tej. (5989)

—(rt) Zarząd Towarzystwa Urzędników Skarbowych w Grudziądzu, zawiadamia swych członków, że walne zebranie doroczne odbędzie się w dniu 20-ego bm. w sali kasyna przy ul. Lipowej 65, o godzinie 18-tej 6-ej wiecz.) (5696)

—(rt) **Baczność Powstańcy i Wojaży!** Miesięczne zebranie tow. odbędzie się dnia 11 bm. o godz. 7 wieczorem w sali zebrani p. Zielińskiego przy ul. Długiej nr. 16. Uprasza się o przybycie wszystkich członków. (5689) Zarząd.

—(rt) **Ochotnicza Straż Pożarna Grudziądz.** W piątek, 12 bm. o g. 8 (dzień założenia straży) odbędzie się wielkie zebranie na sali hotelu pod Złotym Lwem z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie. 2. Odczytanie krótkiej historii straży. 3. Zaprzysiężenie strażaków. 4. Dekorowanie członków. 5. Wolne wnioski. 6. Wolne głosy. 7. Zamknięcie

Wszystkich członków honorowych, wspierających, nieczynnych i komisji wykonawczej, uprasza się uprzejmie o gromadny udział. W środę, o godz. 6 i pół zbiórka na odwachu (członkowie czynni) KOMENDA.

—(rt) **Baczność chór męski „ECHO“.** Lekcja śpiewu w czwartek dn. 11 lutego o godzinie 8 w lokalu Góra Zamkowa (Kłimek). ZARZĄD.

Z Pomorza.

—** **TORUŃ.** (Nieudana demonstracja bezrobotnych). Bezrobotni miasta Torunia, których liczba przekroczyła dwa tysiące — wzbraniał się w wielu wypadkach przyjmować ofiarowaną im pracę. Magistrat widząc w tym spekulacje leniwych czynników na dobroczynności publicznej — postanowił nie wydawać bonów, lecz tylko jedzenie i wskazywać pracę. Niezadowoleni tem zarządzeniem bezrobotni udali się we wtorek pod magistrat. Jednakże widok uzbrojonych patroli policyjnych powstrzymał prowodyrów od zorganizowania pochodu. Zebrani bezrobotni po poru godzinach rozeszli się.

—** **LUBODZIEŻ.** (Obchód ku czci Staszica). Staraniem miejscowego nauczyciela p. Szulca, urządzono w tutejszej szkole w niedzielę przedostatnią obchód ku czci Staszica. Program tegoż dnia był urozmaicony. Nasamprzód wygłosił nauczyciel p. Szulc dwa referaty na temat „Działalność Staszica na polu oświaty“ i „wartość powstania styczniowego“. Później nastąpiły deklamacje, oraz sztuczki teatralne odegrane przez dzieci szkolne, a dalej śpiewy. Dorosli odegrali również dwie sztuczki teatr. p. t. „Hrabia i sluga“ i „Miecz Damoklesa“. Amatorzy wywiązały się ze swych ról znakomicie. Okrzykiem na cześć naszej Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i jej Prezydenta zakończono powyższy uroczysty obchód.

—** **SWIEKATOWO.** (Z walnego zebrania i strzelania wojsków). Na walnym zebraniu miejscowego Towarzystwa h. Powst. i Woj. wybrano w skład zarządu na rok bieżący, na prezesa druha Składanowskiego, na zastępcę druha Megera, sekretarzem został nauczyciel druha Kujawa, zaś skarbnikiem druha Kuczora, komendantem druha Biliński, referentem oświatowym druha Zawadzkiński. Przedostatniej niedzieli urządziło sobie powyższe towarzystwo strzelanie o nagrody. Takowe odbyło się na własnej strzelnicy w pobliskim lesie położone przy Nadleśnictwie Swiekatówko. Najlepszym strzelcem tegoż dnia został druha Andrzej Włoch, zdobywając 39 punktów, a zatem pierwszą nagrodę. Następna nagrodę zdobył druha Zawadzkiński, a trzecią nagrodę otrzymał druha Maćkowski. Wieczorem tegoż dnia odbyła się na sali p. Gołębińskiego zabawa taneczna.

—** **ZARNOWIEC.** (Wieczór religijny). Od pewnego czasu wznaga się u nas praca nad podniesieniem ducha. Zapewne, że od tego jest zima a z nią zarazem dość czasu do pracy duchowej. Pracują Sokoli, Powstańcy i Wojaży, Podoficerowie Rezerwy — bądź się ruch katolicki. Ucierpiał on z powodu wojny, która wyrwała nam budzik powyższego ruchu, tj. dzwony. Pozostał nam tylko jeden, który „jakby wolał te, które zginęły“. Słyszysz się tu i ówdzie, że przywrócono już kościołom dawne ich skarby a my jedni z ostatnich być nie możemy i nie chcemy. Jedną wielką cegiełką pod budowę tego dzieła był uroczysty wieczór w dniu 2 lutego br. urządzony staraniem tut. ks. wik. Lewandowskiego, składający się z przedstawienia anatorskiego, deklamacji i śpiewów. Odegrano piękną głęboką treść religijną sztukę pt. „Bernadeta“, która na widzów mających jeszcze wiarę przodków w sercu wywarła takie wrażenie, że tu i ówdzie słyhać było szlochanie. Amatorzy wywiązały się ze swoich ról wprost po mistrzowsku. Z deklamacji przebiegał wielki pierwiastek narodowo-religijny. Do całości tej przyłączył wypadła śpiew, który nadał się znakomicie. Na koniec przemówił jeszcze ks. wikary Lewandowski, dziękując parafjanom za liczny udział a w nagrodę za to otrzymał huczne oklaski. Następnie bawiono się wśród rodzinnej zgody aż do późnej nocy. Czwarty zysk przeznaczono na zakup dzwonnów.

Podejrzana afera loteryjna.

W Warszawie szerzy się gwałtownie nowy typ mocno podejrzanego loteryjki. Pod pewnym adresem posyła się do Amsterdamu 10 zł. poczem otrzymuje się stamtąd 4 bilety, które się musi rozprzedać swoim znajomym.

Gdy ilość rozprzedanych biletów dojdzie do pewnej liczby, rozpoczynający sprzedaż otrzymuje samochód, lub 1 000 dolarów gotówką.

Pieniądze na tę oszukańczą aferę wysyła się w listach poleconych do Holandji. Ten nowy sposób eskamotowania złotych polskich przez podejrzaną aferzystów amsterdamskich musi być natychmiast zlikwidowany przez ścisłą kontrolę pocztową listów, wysyłanych do Amsterdamu.

Naszych czytelników ostrzegamy przed tą aferą.

Król Chińczyków skazany na śmierć.

Najbogatszy Chińczyk w Europie, zwany „królem Chińczyków w Liverpolu“ (Anglja), nazwiskiem Lock-Ah-Tan, został wczoraj w Chester skazany na śmierć za zamordowanie swej żony i dwóch córek. Skazany

przyjął wyrok bez najmniejszego wzruszenia. Rozprawie przysłuchiwało się wiele publiczności chińskiej, która w czasie ogłaszania wyroku modliła się za skazanego. Kilka kobiet zemdlało.

Topienie czarownic.

W Broken Hill w Rodesji w Południowej Afryce, skazano na śmierć Tomo Njendera, znanego w Kongo jako „Mwanalesa“ czyli „syna Boga“, przywódcę religijnej sekty kafarów, która ma na sumieniu utopienie 22 krajowców podejrzanych o czary.

Tomo głosił własną ewangelię, obiecując tym którzy

się dadzą przezeń ochrzcić, że zobaczą swoich zmarłych krewnych i dowiedzą się dokładnie o terminie bliskiego przyścia na świat Chrystusa. Przytem wynalazł czarowników i topił ich w najbliższej rzecze.

„Proroka“ i trzech jego współników skazano na śmierć.

100 lat równa się 3 godzinom i 70 tysięcy volt.

Chemik francuski Henry Charles wywołał w świecie kulinarnym przewrót. Przed kilku dniami pisma zagraniczne przyniosły krótką notatkę o jednym w swoim rodzaju sposobie, który młode wina przerabia na wina stuletnie. Notatka ta miała pozory bluffu, obliczonego na dostarczenie sensacji smakoszem wszystkich krajów. Ostatnio jednak twórca nowej metody „postarzenia wina“ ogłasza w jednym z pism francuskich sposób, w jaki przeprowadza swoje doświadczenie. Oto bierze on butelkę wina najmłodszego i poddaje ją działaniu prądu elektrycznego o napięciu 70 tys. volt. Cały eksperyment trwa trzy godziny. W pierwszej godzinie

„próbę elektrycznej“ w butelce nie zachodzi jeszcze proces fermentacji. Następuje jedynie wydzielanie się substancji obcych, t. zw. fuzji, dopiero w dwóch następnych godzinach odbywa się właściwy proces, na który dotychczas trzeba było czekać 100 lat.

Po trzech godzinach, gdy otworzono butelkę i badano smak wina — wszyscy eksperci doszli jednogłośnie do przekonania, że wina to ma smak starego, wyśtałego, stuletniego wina.

Tym sposobem wynalazek chemika francuskiego uczyni przewrót w fabrykacji wina i obniży ceny starych gatunków. I. O.

Wędrowki uciętego ramiona.

Wkrótce upływa 300 lat od czasu stracenia margrabiego de Montrose, stronnika angielskiego króla Karola I. Po dokonanej na margrabi okrutnej egzekucji ciało jego zostało poćwiartowane, następnie członki przywóźdzone do głównych bram czterech miast szkockich. Jedno ramię nieszczęsnego arystokraty zostało porwane przez nieznanego sympatyka i przechowywane z należytym pietyzmem. Wszakże i po śmierci swego stronnika to martwe ramię zaczęło... wędrować po całej Anglii. Przez czas jakiś znalazło gościnie u znanego antykwariusza Theresby w mieście Leeds.

Następnie w charakterze osobliwości przechodziło z rąk do rąk, aż nareszcie w tych dniach ukazało się na licytacji, wśród masy rupieci pozostałych po zmarłym gentlemanie — dziwaku! Nieszczęsne ramię, które zaznało aż tyle przygód spoczywało na stole w dużej szkatule miedzianej, opasanej szkarłatną wstążką. Biedne ramię! Wyszło ono niczem ramię mumii: Dotąd sa jeszcze widoczne miejsca, w których zostało przebite gwoździakami, gdy jako znak zwycięstwa zawisło na murach miejskich.

I wilk syty i koza cała.

Różne prądy, co do dekolitu.

Modnie paryskie otrzymały z kancelarii gabinetowej wielkich magazynów amerykańskich oficjalny komunikat, zapowiadający obowiązkowe przydłużenie sukien, naturalnie od dołu. Suchy świat Jankesów buntuje się przeciw powabowi zbyt ujawnionych tydek.

Pan Paquin właściciel największego w Paryżu magazynu mód, nie dał jednak naruszyć swej suwerenności kontynentalnej i odpowiedział na dyktatorski odruch New Yorku stanowczą odmową. Parola paryskiego prezidenta mody opiewa: „Suknie mają być jeszcze krótsze“. Rozgniewał się on nawet na prasę, że szerzy jankesowe alarmy, propagując przydłużenie sukien, zamiast zająć się gorliwie podwyższeniem franka. Nie dziwić się byznesmenom z Wall-Street, że

przydłużają suknie, skoro wciąż podnosi się dolar. Ale cóż to może wzruszać szczyrych Paryżan?

Pan Poiret, jako konkurent Paquina, twierdzi, że nie zaszkodzią nieco dłuższe suknie, gdyż krótkość ich osiągnęła już ostateczną granicę przyzwyczajenia, a pobudliwość mężczyzny należy przystosować do rachunków, które z uwagi na kurs franka muszą być coraz to dłuższe.

Ankieta przeprowadzona w tym przedmiocie na łamach prasy, wykazała dziwną jedynomyślność wśród dam elegancji. Orzekły one, że suknie spacerowe mają nadal pozostać krótkie, natomiast suknie wieczorowe powinny być nieco dłuższe. I wilk syty i owca cała.

—** **PUCK.** (Lody utrudniają żeglugę). W nocy, od kilku dni, wiatr wschodni napędził z zatoki gdańskiej do puckiej większą ilość lodu tak, że koło miasta i portu utworzyły się olbrzymie zatopy, które utrudniały całkowicie żeglugę, gdyż zamknęły zupełnie od strony morza dostęp do portu i brzegu.

—** **GDYNIA.** (Pod polską flagą). Według wiadomości z polskich kół żeglarskich parowiec holenderski „Warszawa“ o pojemności 7 tysięcy ton zostanie wciągnięty do rejestru polskiej marynarki handlowej i będzie jeździł pod banderą polską. Właścicielem staku będzie Towarzystwo „Sarmacja“.

—** **GDANSK.** (Bazar na rzecz budowy kościoła polskiego). Niedzielną bazar na rzecz budowy kościoła św. Stanisława we Wrzeszczu, udał się pod, każdym względem znakomicie. Sale Domu Polskiego były pięknie udekorowane a również kioski i bufety, które były nadzwyczaj obficie zaopatrzono we wszystko, czego tylko dusza zapagnęła. Już o godz. 4 po południu zaczęła napływać publiczność, która coraz liczniej przybywała, tak, że wreszcie sale przepełnione były po same brzegi i zapanował taki ścisk, że trudno było sobie drogę torować. Obłożone były wszystkie bufety i kioski, a przy kilku loteryjach fantowych próbowano szczęścia, przyczem jednym mniej lub więcej bogini Fortuna się uśmiechała, innych znowu strasznie zawiodła. W sali na pierwszym piętrze tymczasem młodzież zabawiała się obocho tafiacami. Podczas bazaru odbyło się kilka aukcji amerykańskich które przyniosły również kilkadziesiąt guldenu. Jednym słowem, hazard udał się pod każdym względem znakomicie, z czego zadowolony może być i komitet bazarowy i Tow. Budowy Kościołów, któremu bazar przysporzył poważną kwotę, umożliwiającą dalszą budowę kościoła.

po tym upływie czasu, natychmiast zmarła. Lekarze napróżno usiłują dociec zagadki tej śmierci.

—* **KATOWICE.** (L. O. P. P. buduje olbrzymi hangar lotniczy). Liga Obrony Powietrznej Państwa, zamierza w rb. wybudować olbrzymi hangar lotniczy, największy w całej Polsce, w pobliżu Katowic. W tym celu komitet wojewódzki L. O. P. P. zamówił w miejscowych hutach olbrzymie konstrukcje żelazne. Jednocześnie podjęto w Ministerstwie Kolei Żelaznych starania o jaknajszysze uruchomienie linii lotniczej Katowice—Warszawa.

—* **LWÓW.** (Morderstwo). Przed kilku dniami strzelono w Sokołnikach pod Lwowem do komendanta posterunku P. P. przodownika Besztargi. Kula utkwiła w brzuchu. Przewieziony do szpitala w ciężkim stanie przodownik zmarł. Obecnie ujęto sprawców którzy przyznali się do morderstwa i staną przed sadem doraźnym.

(O pomoc dla dzieci bezrobotnych). We wtorek odbyło się w sali ratuszowej zebranie, zainicjowane przez obywatelski Komitet Polek, celem omówienia akcji pomocy dla dzieci bezrobotnych. Przemawiały pp.: Bogdanowiczowa, Smolikowska i Mościcka. Komitet przyjmuje zgłoszenia oświadczeń dla dzieci bezrobotnych.

Humor i satyra.

PIEKNA POCIECHA.

— Podobno pański klient, panie mecenasie, dostał bardzo ciężką karę?
— To zależy, proszę pani.
— Jakto? Czytałam przecież, że dostał dożywotnie więzienie.
— No tak, ale jeśli nie pożyje zbyt długo, to kara nie będzie tak wielka.

Z całej Polski.

—* **ŁÓDŹ.** (Śmierć, która jest zagadką). W lekarskim świecie Łodzi wywołał wielkie poruszenie fakt śmierci pewnej żydówki, Weinbergowej. Zasnęła ona normalnie 1 lutego i sprząła nieprzerwanie przez 5 dni i nocy. Kiedy się obudziła

Przetarg przymusowy.

Nieruchomość położona w Grudziądzu i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu, zapisana w księdze gruntowej Grudziądza, tom IV, karta 1351 i 1362 na imię **Alfreda Modellsena** w Grudziądzu, zostania w drodze wykonania przymusowego dnia 4-go czerwca 1926 r. o godz. 10 przed poł. wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie, pokój 15.

Nieruchomości są zapisane pod nr. 1119 księgi podatku domowego oraz nr. 727 i 37 matrykuly podatku gruntowego i oznaczone podług katastru jak następuje: a) budynek fabryczny z wielkim podwórkiem, b) stodoła, c) składnica, e) ustęp, f) szopki „Hauszwaten“, obszar 1 ha, 08 ar, 34 mtr. kw.

Wzmacniak o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 10. XII. 1925 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wzwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyli im przeszli. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdzieleniu ceny kupna dopiero po rozstrzygnięciu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenia swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przyznania targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż naczej prawo ich odnosi się jedynie samist do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Grudziądź, dnia 31 stycznia 1926 r.
Sąd Powiatowy. 5718

Postępowanie upadłościowe

Co do majątku kupca **Władysława Majewskiego** w Grudziądzu, ul. Mickiewicza 21, wdraża się z dniem dzisiejszym tj. z dniem 23 stycznia 1926 r., o godz. 13-00 popołudniu postępowanie upadłościowe, ponieważ dłużnik zgłosił swoją niewypłacalność. Zarządca masy upadłościowej mianuje się em. urzędnika **Alojzego Dobrzyńskiego** z Grudziądza, ul. Ka. Budkiewicza nr. 14. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 15 marca 1926 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały eo do kwestii, wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 5 marca 1926 r., o godz. 12-iej w południe, zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 1 kwietnia 1926 r., o godz. 12-iej w południe. Wszystkim, którzy posiadają jakiegokolwiek roszczenia, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cośkolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 15 marca 1926 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tym, czy przystępują im jakie wierzytelności z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. Dłużnikowi zakazuje się w myśl § 108 ord. konk. sprzedaż, zastawu lub jakiegokolwiek rozporządzenia przedmiotami, należącymi do masy konkursowej.

Grudziądź, dnia 5 lutego 1926 r.
Sąd Powiatowy. 5712

Postępowanie upadłościowe

Co do majątku kupca **Stefana Skowrońskiego** w Grudziądzu, ul. Lipowa 45 wdraża się z dniem dzisiejszym tj. z dniem 20 stycznia 1926 r., o godz. 14-45 popołudniu postępowanie upadłościowe, ponieważ kupiec Skowroński zgłosił niewypłacalność, stwierdzoną przedstawionym bilansem. Zarządca masy upadłościowej mianuje się p. Stefana Frejtyka dyr. biura z Grudziądza, ul. Lipowa 31. Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 15 marca 1926 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały eo do kwestii, wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 5 marca 1926 r., o godz. 11 przed południem, zaś celem zgłoszenia wierzytelności termin na dzień 1 kwietnia 1926 r., o godz. 11 przed południem. Wszystkim, którzy posiadają jakiegokolwiek roszczenia, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cośkolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 15 marca 1926 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tym, czy przystępują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy. Dłużnikowi zakazuje się w myśl § 108 ord. konk. sprzedaż, zastawu lub jakiegokolwiek rozporządzenia przedmiotami do masy konkursowej należącymi.

Grudziądź, dnia 6 lutego 1926 r.
Sąd Powiatowy. 5711

Uwaga Pań

poleca się szykowna pracownia sukien damskich
ul. Długa 8 Danuta ul. Długa 8
I piętro I piętro
Ceny b. przystępne, wykonanie solidne.

Przetarg przymusowy.

W piątek, dnia 12 lutego 1926 r. o godz. 10 przed poł., sprzedawane będą na realności **Henryka Saldau** w Radzynie wybudowanie najwięcej dającym za gotówkę:

zrebaka 2 letn., bufet sośnowy, lustro z konzolą.

5720) Smarz, kom. sąd.

Przetarg przymusowy.

W piątek, dnia 12 lutego 1926 r. o godz. 12 w poł., sprzedawane będą na Rynku przed domem p. **Dejwskiego** najwięcej dającym za gotówkę następujące rzeczy:

kanapę, leżankę, duże lustro, szafę ogniotrwałą, rozmaite płaszcze, resztki towarów białych i rozj. inne rzeczy. 5719

Smarcz, kom. sąd.

Przetarg przymusowy.

W piątek, dnia 12 lutego 1926 r. o godz. 3 popoł., sprzedawane będą u p. **Dejwskiego** najwięcej dającym za gotówkę następujące rzeczy:

stoły, krzesła, bilard, lustro, kanapę, urządzenie restauracyjne, 10 butelek czystej, 10 butelek kaniaku i inne rzeczy. 5721

Smarcz, kom. sąd.

Państwowe Nadleśnictwo Jamy Sprzedaż drewna opałowego i użytkowego

przez licytację odbędzie się dnia 16. b. m. o godz. 10 tej przed południem w lokalu p. Szpittera w Lasinie i w dniu 18. b. m. w lokalu p. Pawlikowskiego w Szl. Wądownie. 5714

Państwowy Nadleśniczy.

Gotowania, szycia i robót wieczorne kursy

rozpoczną się 1 marca b. r. w Szkole Gospodarczej w Grudziądzu. Informacje i zapisy od 10-12-iej w poł. i od 6-7-mej w kancelarii szkolnej ul. Trynkowa 19, II p. do 20 b. m. 5724

Dyrekcja.

Hotel Karolewicz

ulica Toruńska nr. 28/30.

W środę, dnia 10 lutego br.

Polska kielbasa

5686] z kapustą oraz flaki.
na co Szan. Plubl. najuprzejmie zaprasza.

Winiarnia i Restauracja A. Matuszewski

dawn. W. Marx

Grudziądź, ulica Mickiewicza nr. 28

Dzisiaj w środę, dn. 10 lutego br.

Wyszynk piwa Bok oraz bigos z kielbasą

na które uprzejmie zaprasza 5706
A. Matuszewski.

Hotel pod pocztą

W czwartek, dnia 11 lutego

Kiszki z kapustą

nogi wieprzowe z kapustą 5698] (wianego bicia)

Wyszynk piwa Bok

O liczny udział prosi A. EGLER.

Korzystajcie z okazji!

Płaszcze damskie od 25—115 zł
Kostjumy od 30—150 zł
Suknie od 7—85 zł
Białki od 3—20 zł
Śwetry od 9—25 zł
Męskie ubrania od 25—135 zł
Płaszcze gumowe od 27—90 zł
Dziecięce płaszcze od 5—35 zł
Ubranka od 5—25 zł
Ubranka dla chłopców 16—28 zł
Spodnie od 4—30 zł
Płaszcze od 25—150 zł

S. ROTSZULD

Skład konfekcji i tow. krótkich
Grudziądź, ul. Staro-Rynkowa nr. 2
5622

Ogłaszaj w Głosie Pomorskim.

Korzystną sprzedaż białych towarów i wszelkiej bielizny

w Białym Tygodniu

przedłużamy do 17-go lutego.

Dopóki zapas starczy sprzedajemy po cenach:

Damskie podstaniczki mierzka ubierane 1.60
Damskie koszule mierzka ubierane 2.40
Damskie majtki mierzka ubierane 3.40
Damskie fartuchy białe krój wiedeński 5.50
Damskie nocne koszule mierzka ubierane 3.90
Damskie halki kombinacje mierzka ubierane 4.75
Błuski białe batystowe fantazyjne i koszulowe 6.75
Błuski białe woalowe 8.50
Męskie wierzchnie koszule i 3 kołnierzyki 7.50
Męskie nocne koszule taśmą ubierane 7.50
Płotno pościelowe w kraty metr 1.25
Płotno ręcznikowe metr 1.00

Bracia Władarczak GRUDZIĄDZ

Rynek nr. 14.

5717

FABRYKA POŃCZOCH LUCJAN STETKIEWICZ

Grudziądź, Groblowa (Pl. Kapłanów)
Telefon nr. 284

poleca swoje wyroby znane z trwałości i przystępnych cen oraz podaje do wiadomości, że sprzedaż detaliczna pończoch jest również w MAGAZYNIE

»SPORT« GRUDZIĄDZ

Pl. 23 Stycznia 28

Kupuję (6040)
pożyczkę konwersyjną i kolejową
tylko do 18 lutego
Kolektura Loterii Państwowej
ulica Stara 11, I.
Biuro otwarte od 9—12 i 3—6.

Drut miedziany

krzemo-bronzy i mosiężny, przewodniki miedziane elektrolityczne w formie drutu i linki, dostarczają w krótkich terminach

St. Grabianowski i Ska

BYDGOSZCZ
Dworcowa 66 — Tel. 912

5710

BANK LUDOWY

Sy. z odpowiedzialnością nieogr. Tel. 44
Założony w roku 1886 Tel. 44
GRUDZIĄDZ, ul. Józ. Wybięckiego 21.

Załatwia niecenia bankowe, Przyjmuje wkładki oszczędz. i oprocentownie węd. amowy

Zakupuje i sprzedaje waluty zagraniczne, złote, srebrne i papierowe.

Udziela pożyczek: na weksle — na poukład złota i srebra i w rachunku bieżącym

Odpadki

szpagatu

kupuje w mniejszych i większych ilościach

Drukarnia Pomorska

Zęby

szuczne Jacobson, aprobawcy przy Uni w. w. Dorpacie Plac 23-go Stycznia 23 II pr. Godziny przyjęć od 8—1 i 2—7

Dzierżawy

Dzierżawy hotelu

lub okiemi w mieście powiatowym poszukuje natychmiast fachowiec, Wydzierżawiając do „Par“ Poznań, ul. 27. Grudnia nr. 18, pod 58,57 5718

Posady

Rutynowany ksiązkowy-bilansista i korespondent w języku polsk. i niem. poszukuje posady od zarab lub 1. 3. br. Branta obojętna. Skromne wymagania. Oferty do Głosu Pom. nr. 6042pm

STALYCH podróżujących

do odwiedzania hoteli, restauracji, fryzjerów i szpitali poszukuje 5700 „Helwecja“ Bydgoszcz-Bielawki

Korespondentka

polsko-niemiecka, pisząca biegle na maszynie z praktyką adworską i bankową poszukuje posady. Zgłoszenia do Głosu Pomorski, pod nr. 5716

PANI

młoda i inteligentna poszuk. jakiegokolwiek posady. (Włada językiem polskim i niemieck. pracowała 2 lata w banku i sędzie. pisze na maszynie). Lask. oferty z podan. piacy pr. skierow. do Gł. Pom nr. 5722.

RAUNKA WYCHOWA

STE uogólni wyucza w wszystkich listowu bezpłatnie, celem propagandy Instytut Steuogrodziancy Antoniego Wajnara, Warszawa, Krucza 28.

Różne

Pożyczki

2000 zł poszukuję na gospod. 130 wrg. na 9 w. eslegy podług umowy Zgl. do Gł. P. 6033pm

3—4000 zł

na 1 hipotekę gospodarstwa 60 morg. w pow. Grudziądzkim pod korzystnymi warunkami natychmiast poszuk. Na życzenie odstąpię wypożyczyć. 2 pokojowe miesz. w centr. miasta, ze stajnią, warsztatem i remizą. Inf. udzieli Gł. P. nr. 6031pm

Zguby

Zgub. papiery wojsk. na nazw. Juljusz Regent. Oddać pr. Regent, Rywałdzach pow. Grudz.